

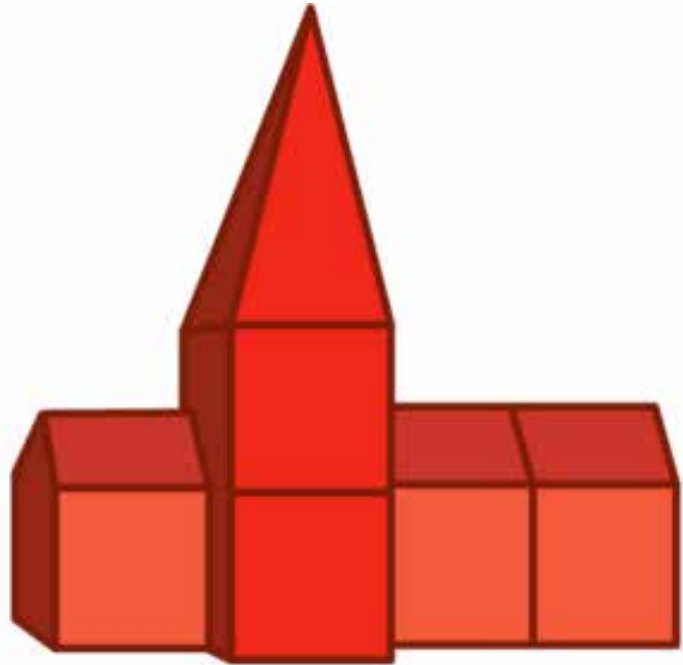
samenkerk

maart 2021 nr.1

Geef
vandaag
voor de kerk
van morgen

2021

Actie

Kerkebalans

Sint Jozef als een aanvaardende vader

Paus Franciscus heeft op 8 december 2020 een Sint Jozefjaar afgekondigd. Precies 150 jaar eerder, op 8 december 1870, werd St. Jozef uitgeroepen tot Patroon van de Katholieke Kerk door paus Pius IX. Toen Ger Claessens mij in begin januari vroeg om een voorwoord te schrijven voor de uitgave van Samen Kerk in maart 2021 hoefde ik deze keer niet lang na te denken over het onderwerp. Sint Jozef. Ik heb hem als vierde patroonheilige in mijn doopnamen. Op de vierde zondag van de Advent waarop het evangelie van de aankondiging van de Heer werd voorgelezen in de kerken, waarin Jozef met naam wordt genoemd, zegende ik in de kerk van Blitterswijk niet alleen de kerststal in maar ook het gerestaureerde St. Jozefvaandel uit 1930. Het vaandel (zie foto) is gerestaureerd door Greet van Rijswijk uit Venray. Regelmatig droeg ik in het verleden op woensdag de H. Mis op in de St. Jozefkapel te Smakt. Nu nog af en toe. Op de feestdag van Sint Jozef zouden dit jaar kinderen uit Oirlo en Castenray het H. Vormsel ontvangen. Toen ik deze datum ter bevestiging aan de vormheer had doorgegeven wist ik nog niet dat er een Sint Jozefjaar in aantocht was. Paus Franciscus ziet in zijn schrijven "Patris Corde" (met een vaderhart) Sint Jozef als een geliefde vader, een tedere en liefhebbende vader, een gehoorzame vader, een aanvaardende vader, een creatief moedige vader, een werkende vader en tot slotte als een vader in de schaduwen. In mijn bijdrage wil ik St. Jozef naar voren halen als een aanvaardende vader. Hij aanvaardde Maria onvoorwaardelijk. Hij aanvaardt het antwoord van Jezus op de door Maria gestelde vraag aan hun zoon die ook zijn vraag was toen ze Hem hadden teruggevonden in de tempel. Hun vraag was: "Kind, waarom hebt Ge ons dit aangedaan?". Het antwoord van de toen twaalfjarige Jezus is: "Wist ge dan niet dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?" Vaak gebeuren dingen in het leven waarvan we de betekenis niet begrijpen. Onze eerste reactie is vaak teleurstelling en opstandigheid. Paus Franciscus laat zien hoe Jozef reageert. Ik citeer: "Jozef zet zijn eigen ideeën opzij om de loop van de dingen te aanvaarden en om ze, hoe mysterieus ze ook schenen, te omhelzen, om er verantwoordelijkheid voor te nemen en ze onderdeel te maken van zijn eigen geschiedenis. Als we niet in het reine zijn gekomen met onze eigen geschiedenis, zullen we niet in staat zijn om ook maar één stap vooruit te zetten, omdat we altijd gegijzeld zullen blijven door onze verwachtingen en de teleurstellingen die erop volgen. De geestelijke weg waarop Jozef ons voorgaat, is er niet een die uitlegt, maar die aanvaardt. Alleen als gevolg van deze aanvaarding, deze verzoening, kunnen we voor het eerst een glimp opvangen van een bredere geschiedenis, een diepere betekenis".

Als popmuziekliefhebber wil ik deze bijdrage eindigen met een lied van Cat Stevens dat eind 1970 als single werd uitgebracht maar pas vele jaren later een hit werd in coverversies. Het lied heet "Father and Son". Het lied gaat over een vader die niet begrijpt waarom zijn zoon een eigen leven wil leiden, terwijl de zoon dit niet goed voor zichzelf duidelijk kan maken maar hij weet wel dat het tijd is om zijn eigen bestemming te zoeken. De muziek bestaat uit goed klinkende accoorden. Stevens zingt in een diep register bij de uitbeelding van de vader, terwijl hij een hoger register gebruikt als hij de woorden van de zoon zingt. Hij eindigt het lied met de woorden: "It is time to go".

Pastoor van Horne

Inhoudsopgave

Parels uit de preken van de Deken	4, 5
Vastenactie 2021	6
Het geloof met Rick en Rick	7
15-jarige zalig verklaard	8, 9
Rondje kerk	10, 11
Hongerdoek	12, 13
Het jaar van Sint-Jozef	14, 15
Wat we van monniken kunnen leren (2)	16 - 19
Kinderboekje	20 - 24
Vastentijd is quarantainetijd	25
Ingebed: Jos Wilderbeek	26, 27
Actie kerkbalans 2021	28, 29
Hoe gaat het bij de burens?	30, 31
Even voorstellen: Martinus Rijs	32, 33
Een app voor de parochie	34
Korte berichtjes	
Speldje Sint Jozef	35
Huispaaskaarsen	35
Oud-rector Piet Cöp	36, 37
Het nieuwe logo	38
Resultaten kerken	39 - 41
Ik geef de pen door aan	42

Uur van barmhartigheid

Op de vrijdagen van de vastentijd, vanaf 19 februari, is in de Grote Kerk 's middags om 15 uur een uur van gebed en aanbidding, o.l.v. pastoor Martinus Rijs. Het is een goed gebruik vrijdagmiddag om 15 uur te reserveren voor een moment van gebed en bezinning; het is immers het uur waarop Christus zijn leven gaf op Goede Vrijdag aan het kruis. Men is welkom!

Op maandag en vrijdag wordt in de vastentijd vóór de ochtendmis het Morgengebed gezongen. Om 8.35 uur. Ook proberen we de kerk, minstens de torenhal met zicht op het priesterkoor, met name in het weekend wat meer geopend te houden voor wie even de kerk wil binnenlopen. Dat kan, nu de restauratiewerkzaamheden ten einde zijn! Welkom!

Enkele parels uit de preken van de Deken

In deze rubriek brengen we een aantal mooie passages uit de preken van deken Smeets op de zondagen in de afgelopen maanden onder uw aandacht.

Omdat ze alleszins de moeite waard zijn om er nóg een keer kennis van te nemen of om ze te lezen als u ze nog niet gehoord had.

Boven iedere passage staat de aanduiding van de schriftlezingen van de betreffende zondagen, waarop de preken betrekking hebben.

Openbaring des Heren, Driekoningen 3 januari 2021

Jesaja. 60, 1-6

Mattheus 2, 1-12

“Wie was wie ook al weer?” vroeg een van de bezoekers van de kerststal in de kerk, wijzend op de drie koningen. Mattheus helpt ons daarbij niet verder: hij vertelt alleen maar dat wijzen uit het oosten een ster volgden die hen naar Jezus bracht. Niet hoe ze heetten of hoeveel het er waren. Alleen wijzen, die de nieuw geboren Koning goud, wierook en mirre schonken: goud voor de Koning, wierook voor God en mirre voor de lijdende en verrezen Heer. Omdat er drie geschenken waren heeft men later bedacht dat er drie wijzen waren maar dat vertelt Mattheus niet. Ook hun namen zijn van later datum: de namen Caspar, Melchior en Balthasar zijn afkomstig uit geloof en legende, niet uit de Bijbel. De kleuren blank, zwart en geel vertegenwoordigen de mensheid zoals die toen bekend was maar ook dat detail wordt niet vernoemd. Zelfs het jaartal is onzeker omdat Herodes bevel gaf om in Bethlehem en wijde omgeving alle jongetjes van 2 jaar en jonger om te brengen. De overlevering voegt in de loop der eeuwen nogal was details toe aan de die wijzen. Zo ook dat ze begraven zijn in de dom van Keulen, wat nogal ver verwijderd is van het oosten, afhankelijk natuurlijk van de gekozen locatie.

Waar het eigenlijk om gaat is om in alle details de Boodschap niet uit het oog te verliezen. En die Boodschap is dat God in zijn Zoon het licht der wereld aan de mensheid schenkt. Dat die mensen net als de koningen een nieuwe weg kiezen als ze die Zoon aanschouwd hebben, dat wij zoals de herders en de wijzen Jezus prijzen door zijn licht in onze dagen toe te laten en zijn voorbeeld te volgen. God gelooft in ons. Laten wij dat geloof waar maken.

Doop van de Heer

10 januari 2021

Marcus 1, 7-11

De kerken lopen leeg. De cijfers liegen er niet om. Het zijn echter ook niet méér dan cijfers. Te midden van deze cijfermatige neergang meldt zich onlangs bij één van de kerkbesturen hier in de buurt een jonge vader van rond de 30 aan als aspirant kerkmeester. Onder de indruk van de recente kerkelijke vieringen van zijn huwelijk en de doop van zijn zoontje voelt hij zich aangesproken om zich voor diezelfde kerk daadwerkelijk in te zetten.

De betrokkenheid van deze éne mens weegt getalsmatig natuurlijk niet op tegen het aantal van hen die vertrekken. Toch leeft de kerk bij de gratie van dit individu. Van deze eenling die ingaat op de uitnodiging van Gods Geest. Op die uitnodiging van Gods liefde voor ons.

In die liefde maakt de Geest de mens gelijk aan Jezus. Als wij ons zelf aan God gelijk willen maken loopt het altijd uit op een drama. Als God zélf dat doet loopt het uit op genade.

De boodschap van de kerk is het perspectief op deze ene God die ons veilig doorheen ons leven wil geleiden, door een leven aan de Zijn zijde. Jezus blijft aan onze deuren kloppen om binnen gelaten te worden. Zodra wij die deur op een kier zetten zet Hij er een voet tussen en de rest is aan Hem. Zodra een mens op Gods uitnodiging antwoordt met “Spreek Heer, uw dienaar luistert” valt hem een welkom van God ten deel.

2e zondag door het jaar

17 januari

1 Samuel 3,3b-10.19

Johannes 1,35-42

Waarom gaat het in onze kerk zo vaak over zonde en schuld? Er is zelfs een apart sacrament voor boete en verzoening. Dat komt omdat onze wereld en ons leven nu eenmaal niet puntgaaf zijn maar aangetast door zonde. Avondklok-rellen en een kabinetscrisis over ongekend onrecht. Ons handelen en de reacties daar weer op lopen onbedoeld zo ingewikkeld in elkaar over dat we er niet meer uitkomen.

God maakte de wereld goed en toen kwamen wij om die goedheid te verstoren. Zozeer zelfs dat we God inmiddels niet meer zien zitten en elkaar niet meer zien staan.

Volgens het geloof van onze kerk kwam Christus naar ons toe om weer orde op zaken te stellen en om ons van het kwaad te bevrijden en ervoor te zorgen dat de zonde niet meer het laatste woord heeft. Dat laatste woord is aan God.

Aan de leerling die hem volgden vroeg Jezus: “Wat zoeken jullie?”. Ze antwoordden: “Rabbi, we willen weten waar U woont. “Kom mee” zegt Jezus “en je zult het zien”. En zij bleven bij Hem. Zo ook Samuel. In zijn slaap hoorde hij Gods stem. Tot twee keer toe. Maar hij kende de Heer nog niet. Dan zegt Elias: “Het is God die je roept. Als Hij je weer uitnodigt zeg dan: “Spreek Heer, uw dienaar luistert”.

De apostelen en Samuel volgen Hem dan onderweg naar een leven zoals Hij het voor hen bedoelde: een mens te zijn uit één stuk, vrede en vreugde uit te stralen. Verder op weg struikelen ze vaak over zonde en schuld. Hij helpt ze dan weer overeind. Maar alleen als ze hun schuld zien en verder met Hem willen.

Een kerkganger

Vastenactie 2021

Vorig jaar heeft de coronacrisis en de lockdown in Maart en April ervoor gezorgd dat de inkomsten van de vastenactie minimaal waren. Ook al omdat de Goede doelenactie in April niet doorging. Daarom wil MOV-Vastenactie dit jaar opnieuw aandacht vragen voor het Project Ewoi in Turkana, dat ligt in Noord-Kenia.

Door extreme droogte groeit er weinig of niets in het Turkana district. Voedsel en goederen moeten worden aangevoerd en zijn, mede door het transport, erg duur. Vooral ouderen zijn van deze situatie de dupe. Voor hen zijn er helemaal geen voorzieningen. In 2002 is daarom het Ewoi project opgestart om in de dorpjes in dat gebied de armste ouderen te voorzien van onderdak, voedsel en medische hulp. Met behulp van vrijwilligers uit de parochie daar zijn er kleine hutjes voor hen gebouwd. Familieleden en de gemeenschap zijn bij deze hulp betrokken door middel van huisbezoeken, contacten met de plaatselijke parochies, stam- en dorpsoudsten.

Na een lange periode van droogte is er door extreme regenval, in de tweede helft van 2019, veel weer verwoest. Straten zijn vernield, hutjes weggevaagd en huisraad verloren gegaan. De ouderen hebben opnieuw alles verloren. Ze klopten daarom bij het Ewoi centrum aan voor hulp. Het enige centrum in Turkana dat deze hulp bood. Helaas heeft vorig jaar het corona virus ook dit district hard getroffen. Ook daar veranderde de leefwijze van de mensen compleet. Vanwege de vele besmettingen, soms ook met de dood tot gevolg, zijn daar scholen, kantoren en kerken gesloten. Mensen sterven thuis of in het enige ziekenhuis in die streek, waar vaak geen enkele arts aanwezig is. Een sociaal opvangnet is er niet.

Ook het Ewoi centrum moest dicht. Toch blijft de stichting Ewoi individueel hulp bieden, waar dit kan, en met inachtneming van de gezondheidsvoorschriften.

MOV - Vastenactie Venray wil in deze moeilijke situatie deze stichting daarom ook in 2021 steunen en doet daarbij een beroep op u, om met uw gift daar hulp te kunnen bieden.

U kunt uw donatie overmaken op bankgiro NL21 INGB 000 300 0046 t.n.v. Vastenactie, met vermelding "project Ewoi".

Het geloof met Rick en Rick

Rick van den Ham (21) en Rick Faesen (20) zijn beide al een groot aantal jaren misdienaar bij de Grote kerk. Ook zitten ze samen bij de jongerengroep Connect. Ik blijf het bijzonder vinden als jongeren geloven en ik was benieuwd naar het verhaal van Rick en Rick.

Eenmaal aangesloten bij de online meeting, zaten de twee Ricks er al klaar voor. Twee leuke en spontane jonge mannen, met liefde voor het geloof. Deze liefde begon al op jonge leeftijd, zo vertelt Faesen: 'rond groep vijf werd ik actiever in het geloof. Ik werd namelijk door de toenmalige deken (Smeets, nu bisschop) gevraagd of ik misdienaar wilde worden bij de Grote kerk. Dit wou ik wel.' Van den Ham voegt eraan toe: 'de deken had er oog voor om de juiste mensen eruit te pikken om misdienaar te worden. Ik werd rond groep zes ook gevraagd om misdienaar te worden bij de Grote kerk. Daar leerden Rick en ik elkaar en nog veel anderen kennen.' De misdienaars hebben altijd een hechte groep gevormd, zo vertellen ze mij. De vaste groep misdienaars heeft een eigen jongerengroep: Connect. Deze groep komt regelmatig bij elkaar om te praten over het geloof. 'De jongerengroep voelt als een tweede familie voor mij', zegt Faesen. 'We kunnen samen lachen, maar ook samen goed nadenken en praten over het geloof.' Van den Ham knikt en lacht instemmend: 'het is een fijne en leuke groep. Ik weet nog dat toen ik net misdienaar was, ik meteen goed werd opgenomen in de groep en er meteen bij hoorde. Het is fijn om mijn geloof te kunnen delen met deze groep.' Ze vertellen mij dat de vorige deken altijd erg vriendelijk

was en ook een bron van inspiratie. Hij is fijn om bij in de buurt te zijn. Dat heeft er zeker ook voor gezorgd ze al die jaren al misdienaar zijn en dat ze vasthouden aan hun Katholieke geloof. Dat gezegd te hebben, denken ze meteen aan de

'nieuwe' deken. Faesen vertelt dat deken Smeets voor hem een inspirerende spreker is en dat de deken ervoor zorgt dat Faesen nog lang niet klaar is met misdienaar zijn.

Ik vervolg het gesprek met een lastige vraag: wat betekent het geloof voor jou? Deze vraag vind ik zelf ook altijd lastig, maar hier komen vaak de meest mooie antwoorden op. Na ze even denktijd te hebben gegeven komen ze met een mooi antwoord. 'Door te geloven sta je er nooit alleen voor', vertelt van den Ham. 'Tijdens kleine geluismomentjes weet ik dat Hij bij me is, dan voel ik God. Om nog meer uit het geloof te halen ga ik naar de jongerengroep en zoeken we samen naar meer diepgang. Het helpt me om dingen op een andere manier te zien en om erachter te komen wat voor mij belangrijk is. Voorheen heb ik ook de Alphacursus gedaan. Deze cursus heeft me aan het denken gezet en heeft gezorgd voor verbetering in de relatie tussen God en mij.' Voor Faesen betekent het geloof een hecht gevoel van de mis en alles wat daarbij komt kijken. 'Ik heb het gevoel dat ik er niet alleen voor sta. Het geloof is een soort houvast, een verzekering. Er kijkt iemand mee, het kan niet fout gaan. Ook vind ik het belangrijk om soms te bidden als ik er de behoefte aan heb. Ik spreek mijn zorgen uit, bedank voor alle fijne dingen en bid voor anderen.'

Uiteindelijk heb ik nog een laatste vraag voor de Ricks: wat brengt het geloof jou in het dagelijks leven? Zowel Rick van den Ham als Rick Faesen zijn het ermee eens dat geloven een andere kijk geeft op bepaalde situaties. Ze proberen geen slechte personen te zijn en streven allebei naar het goede!

Met deze mooie laatste gedachte sluiten we het gesprek af. We kletsen nog een beetje over koetjes en kalfjes, lachen wat, en daarna is het alweer tijd om terug te kruipen in onze eigen bubbel en ons voor te bereiden op morgen: weer een nieuwe mooie dag.

Marloes de Bree

15-jarige cyberapostel zalig verklaard

Carlo Acutis werd zondag 10 oktober 2020 in Assisi zalig verklaard. De diepgelovige jongen was amper vijftien jaar toen hij op 12 oktober 2006 stierf aan leukemie. Waarom is hij zo'n groot voorbeeld voor anderen?

Een Braziliaans kind genas in 2013 op miraculeuze wijze van een dodelijke alvleesklierziekte nadat hij tot Carlo Acutis had gebeden – daarmee was er een wonder, dat nodig was voor de zaligverklaring. Sinds de Wereldjongerendagen in Rio de Janeiro van 2013 kent de gelovige jeugd wereldwijd het verhaal van de 'cyber-apostel'.

Carlo Acutis werd op 3 mei 1991 in Londen geboren, als zoon van Italiaanse expats. Toen hij drie jaar was, verhuisde het gezin naar Milaan. Hoewel zijn ouders geen kerkgangers waren, bad de jonge Carlo elke dag de rozenkrans en ging hij dagelijks naar de eucharistie, voor hem 'de autostrade naar de hemel'.

Zijn moeder, Antonia Acutis-Salzano, vermoedt dat hun diepgelovige Poolse huishoudster daar een rol in had. Pastoor Gianfranco Poma getuigt dat Carlo in de kerk steeds voor het tabernakel zat en volgens zuster Elena was het gebed 'de ademhaling van zijn ziel'. Bidden was voor hem een gesprek met Christus. Hij had het niet over zichzelf, maar smeekte om genade voor anderen. De jongen wist ook zijn moeder over te halen om zich in het geloof te verdiepen. „Hij bekeerde me. Dat beschouw ik evenzeer als een wonder”, zegt ze. „Ik was ver verwijderd van de kerk. Ik groeide op in een geseculariseerd gezin zoals miljoenen mensen vandaag. Maar met deze zoon die voortdurend indringende vragen stelde over het geloof, werd ik gedwongen na te denken. Dat was de reden waarom

ik dichterbij de kerk kwam.” Nu tracht zijn moeder zijn boodschap verder te verspreiden.

Vrolijk en dienstbaar

Acutis hield echt van de eucharistie. Hij nam het leven serieus en maakte zich zorgen over mensen die dat niet deden. Voor hem telde alleen God en als catechisant wist hij het geloof over te brengen op andere jongeren en kinderen. 'Jezus is een persoon die dichtbij is, bereikbaar voor iedereen', zei hij.

Zijn vrienden getuigen dat hij altijd vrolijk was en daardoor andere jongeren aantrok. Hij wist dat een christen het gist in het deeg van de samenleving moet zijn, elke dag opnieuw, omdat God een God van liefde is en christenen geroepen zijn die liefde door te geven. Dat deed Acutis, allereerst in zijn vriendenkring, vervolgens op school, maar ook door aandacht te hebben voor de zwakkeren in de samenleving.

Er zijn getuigenissen dat hij zijn avondeten inpakte om het weg te geven aan een dakloze. Hij deed vrijwilligerswerk bij kansarmen en bejaarden. Zijn intense geloof en gebedsleven vuurden hem aan tot een vrolijke en dienstbare presentie in de wereld. 'Hoe meer we de eucharistie ontvangen, hoe meer we zullen worden als Jezus. Indien we bedenken dat de Heer zichzelf heeft gegeven voor ons, dan is het niet moeilijk om door het leven te gaan als rechtvaardige mensen', merkte hij op. 'Kijk naar Jezus.'

Computerwonder

Niet alleen het geloof trok zijn aandacht, ook computers en de technologie erachter. Acutis was nauwelijks tien jaar toen hij programma's schreef en websites ontwierp voor zijn school en voor parochies. „Vandaag zou iedere parochie met een website moeten beginnen om de vragen van mensen te beantwoorden”, vindt pastoor Poma.

Acutis wist zijn twee passies bij elkaar te brengen en gebruikte informatica voor de verkondiging. Zo begon hij op zijn elfde een website over Maria-verschijningen en een encyclopedie van eucharistische wonderen overal ter wereld, wat na zijn dood tot de meertalige website www.miracolieucaaristici.org leidde. Het

begon allemaal toen Acutis het wonder van Lanciaan ontdekte.

De hostie was daar in menselijk vlees veranderd, een wonder dat door de kerk is erkend. Sindsdien ging hij op zoek naar gelijkaardige eucharistische wonderen. Zijn documentatie ligt

niet alleen aan de basis van de genoemde website, maar ook van een rondreizende tentoonstelling over ongeveer 140 erkende wonderen in verband met de eucharistie.

In zijn postsynodale exhortatie *Christus Vivit!* wijst paus Franciscus op het belang van jonge heiligen en hij verwijst naar het voorbeeld van Acutis. 'Vergeet niet dat er jongeren zijn die zelfs in de digitale wereld creatief en zelfs geniaal zijn. Zo iemand was de eerbiedwaardige Carlo Acutis', schrijft

Franciscus aan de jongeren. 'Hij wist heel goed dat de mechanismen van communicatie, reclame en sociale netwerken kunnen worden aangewend om ons te bedwelmen en verslaafd te maken aan consumptie, aan het kopen van het laatste snufje op de markt, geobsedeerd als

we zijn door onze vrije tijd en gevangen in negativiteit. Toch slaagde Carlo erin de nieuwe communicatietechnologieën te gebruiken om het evangelie te verkondigen en om waarden en schoonheid te communiceren.'

Ongeneeslijk ziek

In 2006 werd bij Acutis acute leukemie in een vergevorderd stadium vastgesteld. Genezing was niet meer mogelijk. 'Ik wil al mijn lijden opdragen aan de Heer, aan de paus en aan de kerk. Ik wil niet langs het vagevuur. Ik wil direct naar de hemel', zei de vijftienjarige.

Hij aanvaardde de dood, zag zijn ziekte als voorbereiding op de ontmoeting met Christus en stierf op 12 oktober 2006. Volgens zijn wens werd hij in Assisi begraven. Hij koos die plaats niet alleen vanwege de Poverello – de Franciscaanse spiritualiteit had beslist een invloed op zijn eerder vermeldde vrijwilligerswerk voor armen en bejaarden – maar ook omdat zijn ouders er een vakantiehuis hadden.

Heiligen waren vrienden voor Acutis en bedevaartsoorden noemde hij uitdrukkingen van de liefde van God voor kleine en zieke mensen. Ondertussen vereren steeds meer mensen hem als een heilige.

Acutis was een aimabele, sportieve, verstandige en enthousiaste tiener, helemaal van deze tijd. Dat maakt van hem een zalige die dicht bij de leefwereld van jongeren staat. Hij kan een rolmodel voor velen zijn en hen aanmoedigen tot betrokkenheid en een bezielend getuigenis. Hij was creatief bezig en had alles in huis om een succesvol leven uit te bouwen, maar het mocht niet zo zijn.

Toch was zijn leven niet te vergeefs. Zijn familie en vrienden koesteren zijn erfenis en dragen dat wereldwijd uit. Terecht, want Acutis had alle kenmerken van een heilige die paus Franciscus opsomt in de exhortatie *Gaudete et Exsultate*: geduld, zin voor humor, stoutmoedigheid, gemeenschapszin en een intens gebedsleven. Door zijn zaligverklaring zullen nog meer mensen kunnen kennismaken met deze cyber-apostel.

Jeanne Leniere en Luc Van Looy

Rondje kerk

Dankwoord sponsoren

Het project Rondje Kerk, de restauratie van Sint-Petrus' Bandenkerk Venray, is zo goed als afgerond. Het kerkbestuur en Stichting Carillon danken iedereen die heeft bijgedragen aan het behoud en het volgens de Arboret beveiligen van dit bijzondere gebouw. Het is echter nog steeds mogelijk een traprede te adopteren, zodat de Grote Kerk ook in de toekomst als cultureel erfgoed behouden wordt. Als het weer mogelijk is, wordt het restauratieproject feestelijk afgerond.

Fotocollage: Jolijn van Goch

De restauratie van Sint-Petrus' Bandenkerk Venray is gerealiseerd door een nauwe samenwerking tussen het kerkbestuur en Stichting Carillon Venray. Het licht schijnt door de vernieuwde glas-in-loodramen en ook op grote hoogte is er hard gewerkt. De toren is dankzij de nieuwe trappen tot aan de trans (omgang) te beklimmen en het uurwerk is door de nieuw ledverlichting van veraf te zien. De beiaardcabine is uitgebreid, waardoor het bespelen van het carillon straks van dichtbij te bewonderen is.

Het restaureren van monumentale gebouwen vergt veel voorbereiding en een grote mate van deskundigheid. Daarom zijn het kerkbestuur en Stichting Carillon nu al bezig met de voorbereidingen voor toekomstige onderhoudswerkzaamheden. Een goede voorbereiding is

Option	Price	Description	Availability
Windrichting torenloop	UITVERKOCHT	0/4 beschikbaar	
Nieuwe bordessen	€1000,00	1/6 beschikbaar	
Nieuwe traptreden tot de omloop	€100,00	8/65 beschikbaar	
Traptreden tot aan de klokken	€50,00	58/105 beschikbaar	
Traptreden tot eerste torenkamer	€20,00	55/68 beschikbaar	

Bij interesse of vragen kunt u contact opnemen met Stichting Carillon via:

Dhr. Michael Claessens
Telefoon: 06 26 79 54 44
E-mail: michaelcl@home.nl

U kunt uw bijdragen doneren op de bankrekening van Stichting Carillon:

Stichting Carillon Venray
NL 06 RABO 0147 9648 14
O.v.v. 'Trappensponsoring'

@grotekerkvenray

het halve werk. Dit is echter een lang proces. Aanvragen voor subsidies lopen en er worden prioriteiten gesteld. Ook in de nabije toekomst is conservering van het kerkgebouw en het interieur noodzakelijk.

Met het oog op dit toekomstige onderhoud is het nog steeds mogelijk een oude of nieuwe traprede te adopteren. Op het moment van schrijven is de beschikbaarheid als volgt: 8 treden van €100, 58 treden van €50 en 55 treden van €20. Er is daarnaast nog een bordes van €1000 te vergeven. Met het adopteren van een traprede of bordes draagt u bij aan het behoud van Venrays cultuurhistorisch erfgoed. Bovendien wordt u als erfgoedhoeder vastgelegd in een register dat ter inzage in de toren wordt gelegd.

Het kerkbestuur en Stichting Carillon danken alle sponsors voor hun bijdragen en betrokkenheid. Zonder hen is het niet mogelijk dit unieke Venrayse erfgoed te restaureren en te behouden. Wanneer het weer mogelijk is, bent u van harte welkom in het gerestaureerde kerkgebouw en de vernieuwde toren. Graag organiseren het kerkbestuur en Stichting Carillon een feestelijke opening. Zij hopen dat dit gezien de omstandigheden over een tijdje weer mogelijk is. U wordt via Peel en Maas en sociale media op de hoogte gehouden.

Pim van Goch

Hongerdoek

Er bestaat een voor ons merkwaardig gebruik: in de Passietijd (de tweede en laatste week voor Pasen) worden de kruisen bedekt met paarse of rode doeken. Waarom? Elk jaar is er wel een misdienaar die in de sacristie in de stille minuten voordat de Mis begint heel voorzichtig vraagt: 'Waarom zit er een doek om dat kruis?' Waarbij het antwoord is: 'Zodat jij er naar vraagt!' Dat klinkt raar, maar dat is zo: soms moet je iets dat zo vanzelfsprekend aanwezig is aan het oog onttrekken om er juist des te meer aandacht voor te vragen.

Maar waarom dat juist in die Passietijd de lijdende Jezus aan het kruis afdekken? Omdat dit gebruik nog stamt uit de tijd dat niet de lijdende Christus maar de triomferende Christus afgebeeld werd. De oudste kruisen droegen nog geen Christus. Het kruis was vaak verguld en met edelstenen bezet. Het kruis als teken van

lijden en dood is door Christus overwonnen en daarom straalt het kruis van de verrijzenis. Dat stralende kruis werd in de Passietijd met doeken bedekt. Later gaat men er de verrezen Christus op afbeelden: Jezus staat er als de Opgestane, met het kruis op de achtergrond. Ook toen lag het voor de hand Hem en het triomfkruis te bedekken in de Passietijd. In de late Middeleeuwen ontstaat meer en meer devotie voor de lijdende Christus. Sindsdien werd Hij als de lijdende uitgebeeld aan het kruis. Maar het oude gebruik van kruis-bedekken bleef gehandhaafd. Op Goede Vrijdag werd het kruis ontbloot en plechtig getoond.

Hetzelfde gold voor de altaren (en soms ook de heiligenbeelden) in de kerk. Ook daarvan werd de stralende schoonheid als verwijzing naar Pasen in de Passietijd aan het oog onttrokken, om dan met Pasen als nieuw te stralen. Men dekte de altaren met grote doeken af. In latere tijden werden die doeken voorzien van afbeeldingen, vaak ontleend aan

het Passieverhaal. En de laatste decennia gingen de doeken ook verwijzen naar de Vastenactie. In plaats van het stralende altaar zag men afbeeldingen die op de drieslag van de veertigdagentijd wezen (vasten, bidden, aalmoezen), maar ook een oproep wilde zijn de Vastenactie serieus te nemen. Daarom dat de grote hongerdoeken vaak ontworpen en geschilderd werden en worden door mensen uit landen wereldwijd die we met onze Vastenactie willen ondersteunen.

Hoe precies willen we (nog) laten afhangen van de ontwikkelingen rondom het coronavirus, maar op dit moment wordt gedacht over een tentoonstelling en bezinningsmomenten rondom deze hongerdoeken. We komen er graag op terug!

Deken E. Smeets

Het jaar van Sint-Jozef

Gebod tot de heilige Jozef
bescherm van het huisgezin

*Heilige Jozef,
bewaarder van het Heilig Huisgezin,
bescherm onze gezinnen.
Verwijder van ons alle besmetting
van dwaling en zedenbederf.*

*Sta ons bij
in de strijd tegen het kwaad.
Geef ons de moed
om iedere dag
onze plichten te vervullen
en de Wil van God
te volbrengen.
Weerhoud onze tong van onwaarheid
en kwetsende woorden.*

*Verlicht ons verstand
als wij beslissingen moeten nemen.
Sterk ons in tegenspoed
en in ontmoediging.
Verstevig onze liefde
opdat in ons gezin
steeds wederzijds vertrouwen
en verdraagzaamheid zouden heersen.*

*Keer alle gevaren
naar ziel en lichaam
van ons af:
aan huis, bij de arbeid en op de weg.
En moge tenslotte God steeds
de ereplaats bekleden
in ons gezin en in onze harten.*

*Heilige Jozef,
patroon van de heilige Kerk,
help onze paus, bisschoppen,
priesters en religieuzen
en help heel speciaal onze gezinnen
en de jongeren die mogen opgroeien.*

*Dat het Heilig Huisgezin,
waarvan U de toegewijde vader was,
een afspiegeling moge vinden
in onze gezinnen.*

Amen

Uit: 'Ga tot Jozef, het verhaal van de stille Heilige' van broeder René Stockman f.c.

Het jaar van Sint-Jozef

'Bij ons thuis als maart is, staat er op de schouw / een beeldje van Sint-Jozef naast de Lieve Vrouw.' Zo luidt de eerste regel van een oud lied ter ere van Sint-Jozef. Vanwege zijn feestdag op 19 maart geldt de hele maand als 'Jozefmaand'. Maar eind vorig jaar zorgde paus Franciscus voor een verrassing door 2021 uit te roepen tot een volledig Jaar van Sint-Jozef.

Met dit speciale themajaar wil paus Franciscus de heilige Jozef als beschermer extra benadrukken. Ook zijn rol als voedstervader wordt extra belicht. De paus brengt dit in verband met de zorg voor armen en migranten en ook de rol van Jozef als patroonheilige van de arbeiders. "De coronapandemie heeft duidelijk gemaakt welke betekenis gewone mensen hebben, die dagelijks veel geduld tonen en hoop bieden," aldus paus Franciscus. Volgens hem lijken ze daarmee op de heilige Jozef: "Deze onopvallende man, die dagelijks, discreet en in het verborgene aanwezig is."

Ook Jaar van het Gezin

Op de feestdag van Sint-Jozef (19 maart) begint een tweede themajaar: het Jaar van het Gezin. Op die dag is het precies vijf jaar geleden dat de pauselijke brief 'Amoris Laetitia' over het gezin werd gepubliceerd. Met dit jaar wil de paus het sacrament van het huwelijk opnieuw onder de aandacht brengen, maar ook gezinnen in staat stellen om actieve getuigen van het familieapostolaat te worden en jongeren bewust te maken van het belang van een goede voorbereiding op hun eigen liefdes- en gezinsleven.

Het kleine heiligdom van Smakt is de enige officiële bedevaartplaats van de H. Jozef. De maand maart is vanouds een drukke maand, waarin velen de weg naar Smakt vinden. Vorig jaar maakte de coronacrisis abrupt een einde aan de bedevaarten. Ook voor dit jaar is niet duidelijk wat er t.z.t. wel en niet mag, helaas. Om op de hoogte te blijven verwijzen we u graag naar onze digitale Nieuwsbrief, waarvoor u zich via de site van de Grote Kerk kunt aanmelden en zodoende op de hoogte blijft.

Wat we van monniken kunnen leren... (2)

De monastieke wijsheid blijkt niet alleen talloze eeuwen te hebben overleefd, maar ook te midden van een geseculariseerde wereld uitermate waardevol te zijn. Telkens weer zoekt de monnik naar een goed evenwicht en de juiste afstand ten opzichte van wat er gebeurt. Deze zoektocht naar de binnenkant van de werkelijkheid biedt een ideaal tegengewicht tegen de snelheid, het lawaai en de prestatiedrang die onze cultuur kenmerken. We putten in dit blad graag uit dit mooie boekje, dat we van harte aanbevelen. Erik Galle, In de leer bij de monnik

4 Herhaling

Nieuw is een sleutelwoord. Het geldt als een ideaal verkoopargument. Wat er dan juist nieuw aan iets is, vinden we niet eens zo belangrijk. We denken in termen van vooruitgang en zien dit als een rechte lijn die alleen maar verder gaat. Stilstaan is achteruitgang. En het op zijn stappen terugkeren is helemaal ongepast. We passen dit ook toe op onze manier van leven. Al wat voorspelbaar is vinden we ontzettend saai. We zijn steeds op zoek naar andere uitdagingen. We willen verrast worden. Meer van hetzelfde vinden we een teken van het ontbreken van creativiteit. Monastiek leven is gekenmerkt door een vaste structuur. Die blijft onveranderlijk een leven lang. Kan iets nog méér haaks staan op ons hedendaags aanvoelen?

Resoluut kiezen voor eenzelfde dagschema, jaar in jaar uit met de dagelijks terugkerende zeven gebedstijden en vaste werktijden, doet iets met een mens. Maar iets heel anders dan we spontaan verwachten. In plaats van afstompend te

werken, schenkt het een mens juist ruimte.

Het vraagt heel wat tijd om thuis te komen in kansen die in zulk strak schema verborgen liggen. Het terugkerende ritme wordt steeds meer een soort tweede natuur. Herhaling werkt als een druppel water op een rots. In het begin zie je daar niets van, maar na een lange tijd zie je hoe het gestadig druppelen de hardheid uitdiept. Er opent zich een ruimte die op geen andere manier kan bekomen worden. En daar gaat het om. Het is alsof wanneer het skelet van de dag vastligt, er meer ruimte is om met de inhoud bezig te zijn en dat uitgerekend de diepte ervan zich meer kan tonen.

Als er in de gebedstijden steeds opnieuw dezelfde 150 psalmen aan bod komen, dan lijkt het alsof de hardnekkigheid van de herhaling geen grens kent. Maar ook dit heeft een diepe zin. Er gebeuren hier om zo te zeggen wonderen. Het meest gesloten woord dat je al ontelbare keren uitsprak, bereikt plots zijn breekpunt. Het is een genade wanneer de monnik onverwacht de toegang wordt verleend tot de binnenkant van bepaalde psalmzinnen of bepaalde woorden. Vaak is hij daar zelfs niet specifiek naar op zoek. Het is veeleer het tegendeel, alsof bepaalde woorden naar hem op zoek zijn en hun kans afwachten tot hij er klaar voor is om ingewijd te worden in hun binnenkant.

Wegen ontstaan doordat we steeds weer hetzelfde pad bewandelen. Dat doen monniken hun leven lang. Hun dagschema is hetzelfde, dezelfde psalmen keren terug. Voor wie ervoor wil zorgen dat de weg naar zijn hart niet overgroeit wordt, blijken deze ingrediënten uitermate zinvol. Al zovele eeuwen vormen ze een houvast

zodat Godzoekers niet verdwalen op hun weg.

Elke dag staat Gij op de uitkijk, God, totdat ik kom. Ik breng steeds weer dezelfde woorden mee en kom langs hetzelfde pad naar U. Zo wordt vertrouwde vertrouwelijkheid. Geen dag gaat er voorbij zonder dat ik al van op een afstand zie aan uw gelaat hoe Gij steeds weer geraakt wordt doordat ik uw richting uit kom. Gij leeft op als Gij mijn verlangen naar U ziet.

Veel meer dan dat ik zelf geef, krijg ik van U. Als Gij me voor de terugweg uw verlangen overhandigt, zeg ik U dat ik dat niet verdien.

‘Neem toch maar mee’ zegt Gij. Gij lacht en roept tot straks. Ik verzeker U dat ik kom omdat ik weet dat Gij er zult zijn.

4 Verlangen

Als we niet opletten raken we de tel kwijt. Het keuzemenu voor het tegemoetkomen aan de basisbehoeften die we van nature hebben, wordt steeds uitgebreider. Je krijgt haast keuzestress als je tegenwoordig een supermarkt binnenstapt. Komt daar nog bij dat onze consumptiemaatschappij erin slaagt steeds nieuwe behoeften te creëren. Zou jij nog zonder internet of je smartphone kunnen? En zo zijn er vele zaken. Maar de grote verandering van de afgelopen jaren is dat de tijdsspanne tussen het moment waarop we iets willen en het moment waarop we het aan huis geleverd krijgen, steeds korter wordt. Ons verlangen en de vervulling ervan

komen steeds dichterbij elkaar. In het monastieke leven ligt het accent heel anders. De monnik richt zich helemaal op een leven met en vanuit verlangen.

Iemand die zegt God gevonden te hebben, heeft verkeerd gezocht. Het is niet voor niets dat monniken Godzoekers genoemd worden. Godvinders zijn het niet. Zulke uitspraak heeft alleen maar zin als het zoeken gezien wordt als doel, en niet het vinden. Dit lijkt alleen maar

eenvoudig. Want een mens wil vinden. We gedragen ons als bestemmingsdieren, we willen aankomen. En bij het vinden, zijn we niet tevreden met fragmenten.

Geef ons maar meteen het geheel. Het

monastieke leven zoekt met opzet de leegte op die volgt na het telkens weer loslaten van wat onderweg gevonden wordt. Dat loslaten maakt vrij om door te dringen in wat ons ten diepste drijft. Een mens leeft in de spanningsboog tussen het eigen verlangen en het verlangd worden. Gods verlangen is de startknop waardoor we in beweging komen. Zijn verlangen is de brandstof die ons gaande houdt, zonder verlangen vallen we stil. Waarom zoekt een monnik God? Omdat hij door Hem gezocht wordt. Wij zijn antwoordmensen. Gods verlangen moet eerst ons hart ontsluiten vooraleer wij stamelend een antwoord kunnen formuleren. Verlangen is evenwel niet eenduidig. Het kent zijn vier seizoenen. Bij de kennismaking ermee, is het volop lente. We worden opgetild, de vreugde stroomt, alles spreekt van nieuw leven. De dagen gaan open en

‘Iemand die zegt God gevonden te hebben, heeft verkeerd gezocht’

dicht. Dat feest breidt zich tijdens de zomer alleen maar uit. Een heerlijke tijd waarin de vertrouwde met de kracht van het verlangen alleen maar toeneemt. Zoals de warmte in onze bruid doordringt, zo nestelt het verlangen zich steeds dieper in ons. Maar dan komen de herfststormen eraan, ze rukken ons uit handen wat we dachten te bezitten. Ze kondigen de winter aan. Die brengt een ongekende duisternis met zich mee. Vuur wordt gedoofd, alles wordt kil. Het verlangen beweegt niet meer, alsof alle leven eruit verdwenen is. 'Zoek ik God?', vraagt de monnik zich af. Hij weet het niet meer. God zwijgt. Een winter kan lang duren. Het is als uitgehold worden zoals een stuk hout waarvan een fluit wordt gemaakt. Een soort sterven is het. Zich bekeren om volop vanuit verlangen te leven, gebeurt niet zonder kleerscheuren. Het lijkt meer op een ontkleed worden en bekleed worden door iemand anders. Met Gods kled dat als een kovel de kleinheid van de monnik omarmt.

Als ik uw verlangen naar mij ontdek, God, dan schrik ik van de kracht ervan. Ik ben er zeker van dat Gij U vergist. Wat Gij

in mij ziet zie ik niet. Omdat Gij niet van ophouden wilt weten, laat ik uw liefde toe in mij. Ze is als water dat meteen op zoek gaat naar waar dor land is. Ik leef op en ik voel U in alle leven dat in mij recht op komt. Mijn hart zingt en ik wil iedereen vertellen over U. Het is of ik opnieuw geboren word. Ik drink U en Gij wordt deel van mij, zoals ik al lang besta in U.

5. Stilte

De radio is blijbaar in de prijs inbegrepen in wachtkamers van ziekenhuizen. Zou daar nog iemand anders dan ik last

van hebben?, vraag ik me wel eens af. Ik weet het niet maar ik denk dat de meeste mensen dat geluid niet eens opmerken. Er hangen tegenwoordig soms zelfs televisieschermen die niet alleen voor geluid zorgen, maar ook voor beeld. Het lijkt erop dat we mensen niet mogen aandoen dat het ergens stil is. Want mensen zijn als de dood voor stilte. Als ik iemand in een bos zie wandelen met oortjes in, dan krijg ik er bijna medelijden mee. Luister toch eens naar de stilte, wil ik dan uitroepen. Je mist zoveel. De stilte is het Esperanto in de monastieke wereld, de taal die waar ook ter wereld in dat midden wordt verstaan.

De onderdompeling in een taal door een taalbad, is zonder twijfel de beste manier om zich deze werkelijk eigen te maken. Bij het vertrouwd raken met de taal van de stilte is het niet anders. Maar hoe doe je dat: een taal leren die geen woorden

bevat en waarvan

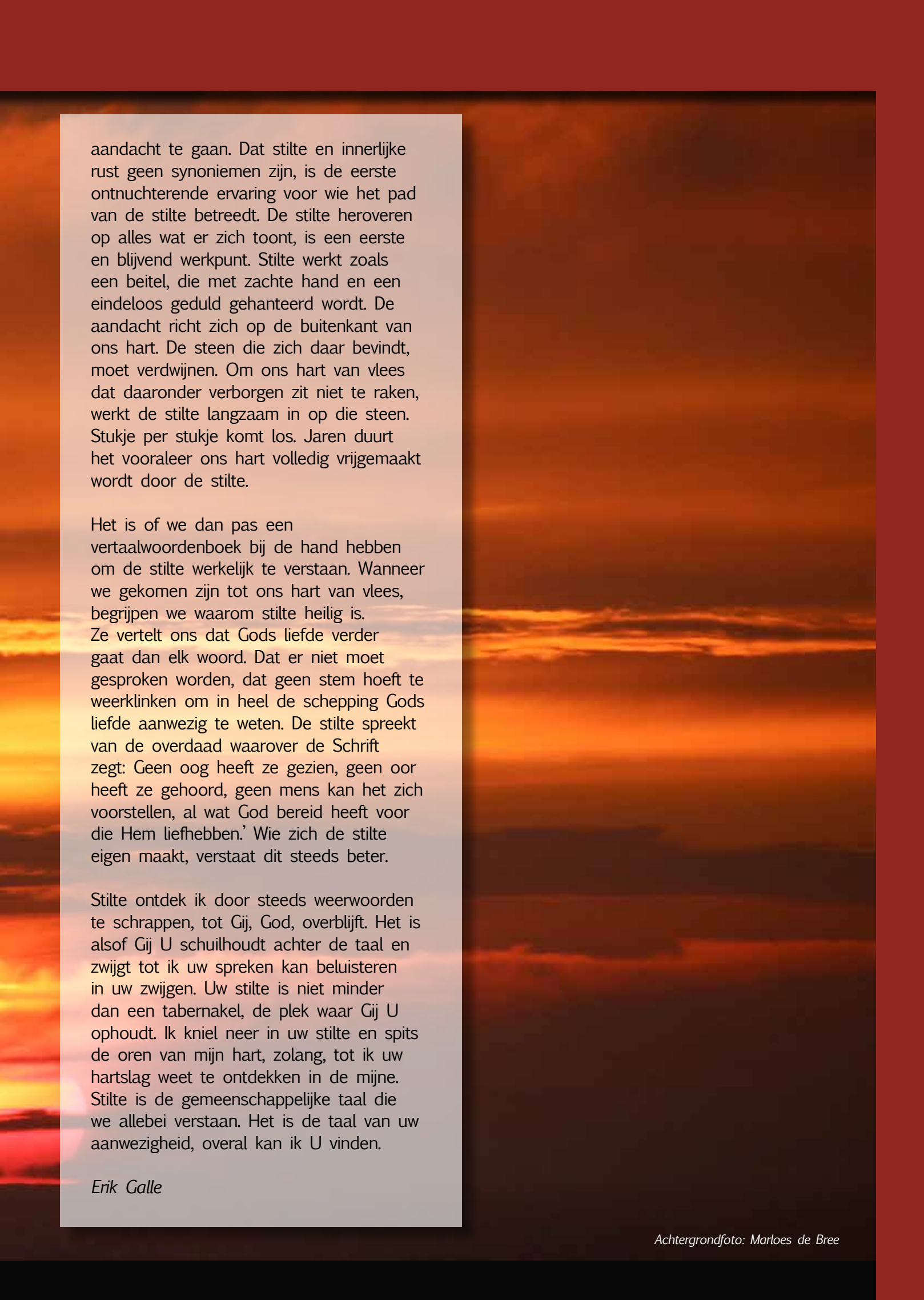
geen grammatica beschikbaar is? Dat je een taal onder de knie hebt, bewijs je door die vlot te kunnen spreken. Bij de taal van de stilte is dit totaal anders. Daar

bestaat het eindresultaat

erin deze taal tot jou te laten spreken en daarin vorderingen te maken. Als niet het spreken maar het luisteren vooraan staat, dan bestaan de oefeningen erin alles uit de weg te ruimen wat dit verhindert.

Elke monnik weet dat wanneer het stil wordt van buiten, er in hem van alles begint te spreken. Het is of we weerhaken in ons dragen die gevoelens en gebeurtenissen vasthouden waardoor ze blijven hangen. Die bonte verzameling wacht op de stilte om dan zoals op een slechte vergadering allemaal door elkaar te beginnen praten en elk voor de volle

**'Elke monnik weet dat
wanneer het stil wordt
van buiten, er in hem van
alles begint te spreken'**

aandacht te gaan. Dat stilte en innerlijke rust geen synoniemen zijn, is de eerste ontvuchterende ervaring voor wie het pad van de stilte betreedt. De stilte heroveren op alles wat er zich toont, is een eerste en blijvend werkpunt. Stilte werkt zoals een beitel, die met zachte hand en een eindeloos geduld gehanteerd wordt. De aandacht richt zich op de buitenkant van ons hart. De steen die zich daar bevindt, moet verdwijnen. Om ons hart van vlees dat daaronder verborgen zit niet te raken, werkt de stilte langzaam in op die steen. Stukje per stukje komt los. Jaren duurt het vooraleer ons hart volledig vrijgemaakt wordt door de stilte.

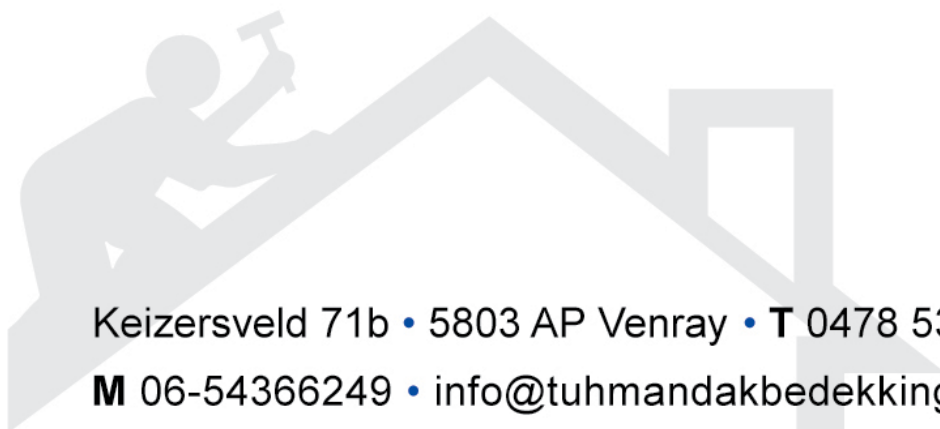
Het is of we dan pas een vertaalwoordenboek bij de hand hebben om de stilte werkelijk te verstaan. Wanneer we gekomen zijn tot ons hart van vlees, begrijpen we waarom stilte heilig is. Ze vertelt ons dat Gods liefde verder gaat dan elk woord. Dat er niet moet gesproken worden, dat geen stem hoeft te weerklinken om in heel de schepping Gods liefde aanwezig te weten. De stilte spreekt van de overdaad waarover de Schrift zegt: Geen oog heeft ze gezien, geen oor heeft ze gehoord, geen mens kan het zich voorstellen, al wat God bereid heeft voor die Hem liefhebben.' Wie zich de stilte eigen maakt, verstaat dit steeds beter.

Stilte ontdek ik door steeds weerwoorden te schrappen, tot Gij, God, overblijft. Het is alsof Gij U schuilhoudt achter de taal en zwijgt tot ik uw spreken kan beluisteren in uw zwijgen. Uw stilte is niet minder dan een tabernakel, de plek waar Gij U ophoudt. Ik kniel neer in uw stilte en spits de oren van mijn hart, zolang, tot ik uw hartslag weet te ontdekken in de mijne. Stilte is de gemeenschappelijke taal die we allebei verstaan. Het is de taal van uw aanwezigheid, overal kan ik U vinden.

Erik Galle

TUHMAN DAKBEDEKKINGEN

Voor al uw dakwerkzaamheden

Keizersveld 71b • 5803 AP Venray • T 0478 533702

M 06-54366249 • info@tuhmandakbedekkingen.nl

WWW.TUHMANDAKBEDEKKINGEN.NL

BRIENSVELD
UITVAARTVERZORGING

AANDACHT, TIJD EN ZORG
VOOR UW PERSOONLIJKE WENSEN

 Brienshoekweg 6
5809 EW, Leunen-Venray

 0478-515221

 www.briensveld.nl

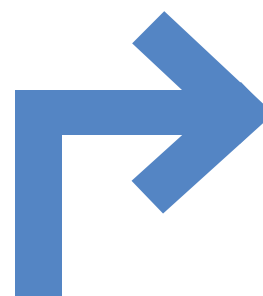
UITVAARTVERZORGING

**ELEKTRO
VAN GOCH**

VENRAY T 0478-510545 F 0478-511800 ELEKTROVANGOCH.NL

ELEKTROTECHNIEK
BEVEILIGING
DATA-NETWERKEN
TELE-COMMUNICATIE
HUISAUTOMATISERING

Wist je dat...

...het Kinderboekje in het midden zit van dit blad
zodat je 'm er makkelijk uit kan halen? Probeer
maar! Dan heb je je eigen Kinderboekje zonder
dat het blad kapot gaat!

Kinderboekje

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoi kinderen,

Hoe gaat het met jullie? We komen elkaar nu allemaal veel minder vaak tegen, jammer! Maar... dat wil niet zeggen dat we geen goede dingen kunnen doen voor elkaar! Het is nu vasten. De periode waarin we op weg gaan en ons voorbereiden op het grootste feest in de kerk: Pasen!

In deze vastentijd proberen we extra veel op Jezus te lijken door goede dingen te doen; een kaartje schrijven naar een eenzame buurvrouw, thuis eens extra helpen of een dag geen snoepjes of koekjes eten en ons zo realiseren hoe goed we het hebben t.o.v. arme kindjes.

Uitdaging:

Probeer maar eens, net als Jezus, iedere dag één (of zelfs meerdere, dat zou helemaal top zijn!!) goede dingen te doen voor andere mensen!

Voor iedere goede daad mag je een vakje kleuren.
Tel op Paaszondag, bij het paasontbijt, maar eens hoe vaak het jou gelukt is om iets goeds te doen!

De vastentijd duurt eigenlijk 40 dagen, maar omdat de vastentijd al begonnen is, krijg je misschien niet alle vakjes meer vol (of misschien lukt het jou toch nog?).

Zingen:

Een mooi vasten-/Paasliedje.

Samen luisteren en zingen,
via YouTube:
"Vertel me eens Heer Jezus"
(Meester Richard)

Knutselen:

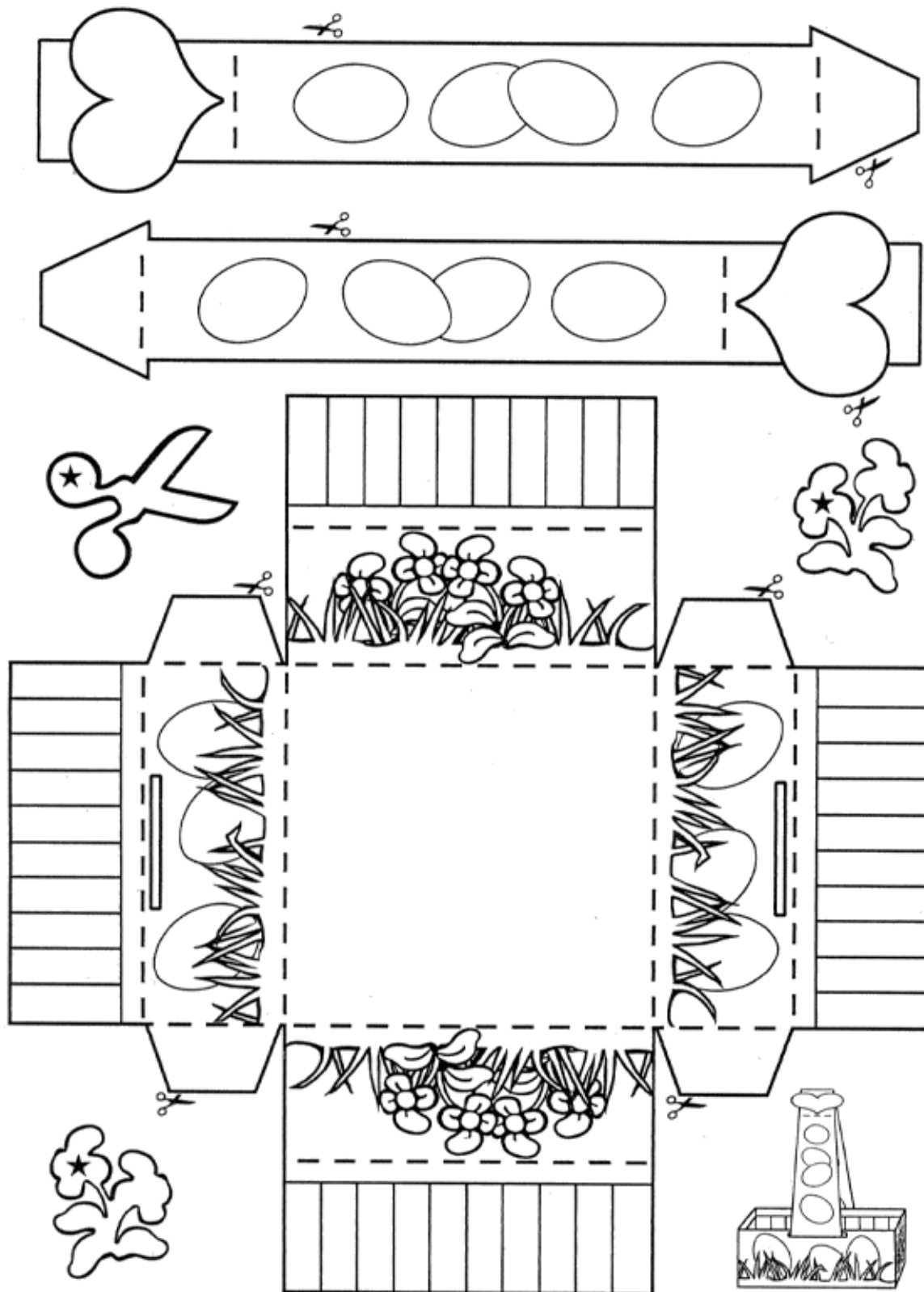
Bij dat Paasontbijt (waarbij je je vakjes kunt tellen ;)) eten we ook vaak (chocolade)eieren.

Eieren staan namelijk symbool voor nieuw leven:
en met Pasen vieren we dat Jezus ook weer LEEFT!!!

Op de volgende pagina vind je de uitleg van een knutselwerkje; een mandje waar deze lekkere paaseieren in kunnen liggen.

Je kunt het uit dit Kinderboekje knippen, maar je kunt het ook overtrekken op een dikker vel papier.

Succes met vouwen, knippen en versieren!
(En met het opeten van die heerlijke eitjes, jammie!)

Alvast een Zelig Pasen toegewenst!!

Overweging:

Vastentijd is quarantainetijd

Sinds de uitbraak van corona is het woord quarantaine weer helemaal terug in ons spraakgebruik. Wie ziekteverschijnselen heeft of vermoedt, wordt geadviseerd om zich een aantal dagen terug te trekken. In die tijd kun je niemand besmetten en zelf genezen.

Het woord quarantaine is geleid van het Italiaanse 'quaranta giorni', wat veertig dagen betekent. In de 14e eeuw moesten in Venetië schepen uit landen waar de pest heerste in veertig dagen buiten de haven van blijven liggen, om de ziekte niet aan land te brengen. Mensen die afgelopen jaar noodgedwongen in quarantaine moesten, zeiden achteraf dat ze in die tijd tot rust waren gekomen en oog voor andere aspecten van het leven hadden gekregen.

In de kerk kennen we al heel lang het gebruik om je veertig dagen 'in quarantaine' te gaan. Jezus zelf trok zich veertig dagen terug in de woestijn, voordat hij aan zijn openbare leven begon. De tijd na Aswoensdag is voor gelovigen méér dan het aftellen van veertig dagen tot Pasen. Het is een tijd om geestelijk in quarantaine te gaan, om even uit de hectiek van het dagelijks leven te stappen en te genezen van de drukte van alledag en tijd vrij te maken voor God.

Bisdom Roermond

A portrait of a middle-aged man with short, light-colored hair, wearing a white monastic habit with a grey collar. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is dark and out of focus, showing some green foliage.

Ingebed: Jos Wilderbeek

Enige maanden geleden is de trappist pater Wilderbeek neergestreken in de pastorie van de Petrusparochie in Bergen. Tussen de Maas en het nationaalpark Maasduinen ligt het dorp langs het Heukeloms beekdal omringd door de dijk die bescherming biedt tegen een te hoge waterstand. Jos Wilderbeek is monnik van de abdij Maria Toevlucht in Zundert. Zijn gemeenschap heeft hem toestemming gegeven zich voor onbepaalde tijd hier te vestigen in een leven van arbeid en gebed. In het onderstaande artikel stelt hij zich aan u voor.

Voor de monnik is het begrip *stabilitas* belangrijk, het belang van standvastigheid. Je kunt ook zeggen: bestendigheid. Daarom vestigt de monnik zich op een vaste plaats. Als trappist ben ik lid van de Benedictijnse familie en leef ik volgens de regel van Benedictus. In zijn regel beschreef Benedictus een aantal leefregels voor zijn monniken. Het devies 'ora et labora' bestaat echter niet uit twee maar uit drie onderdelen bestaat: 'Ora, lege et labora'! Dat zijn de drie zuilen van het monastieke leven. Bidden, lezen en werken. Bid! Lees! Werk!
Bidden, lezen, werken: dat zijn de aandachtsvelden die mijn leven in

Bergen vorm geven. Om de dagelijks gebedspraktijk een basis te geven is de dagkapel van de Petruskerk ingericht als gebedsruimte. De klassieke benaming voor zo'n ruimte is oratorium. In die term horen we het woord ora terug, een van de opdrachten voor de monnik. Dagelijks zullen er in de dagkapel gezongen gebedsmomenten zijn in de morgen en de avond, die in de klassieke benaming de lauden en vespers heten. Het hart van dit getijdengebed wordt gevormd door het zingen van de psalmen. Waarom psalmen? Psalmen zijn bij uitstek een leerschool van het gebed. Het

bidden in de Schrift kent vele facetten. Bidden heeft te maken met het leven zelf. Het gaat niet alleen om zingen, prijzen, zegenen, danken en jubelen maar ook om klagen, huilen, smeken, ja zelfs om vloeken. Binnen die uitersten speelt zich het gesprek met God af. Naast het verzorgen van het getijdengebed zal ik regelmatig voorgaan in eucharistievieringen en daarbij ook de verkondiging verzorgen.

Gastvrijheid maakt onderdeel uit van de roeping van de monnik en is een belangrijk aspect van de werkzaamheden. Ook hier

in Bergen wil ik ruimte maken voor dit aspect van mijn werkzame leven. Voor wie daar behoefte aan heeft is er dan ook de mogelijkheid voor een individueel gesprek.

Ook een monnik heeft de behoefte aan ontspanning in de vorm van een hobby. Naast muziek, die een grote plaats in mijn leven inneemt, heb ik een speciale interesse voor poëzie. Regelmatig schrijf ik gedichten. Ik wil deze presentatie afsluiten met een sonnet dat ik schreef over de plek waar ik nu ben geland als uitdrukking van mijn betrokkenheid bij deze mooie streek.

MAASDUINEN

Door spel van water, wind en menselijk streven,
de elementen, krachten van natuur,
dan omgezet, uit noodzaak, in cultuur-
gebied, als strategie van overleven,

is hier een leef- en werkgebied verkregen.
Een landschap met unieke signatuur.
Roept plicht op om natuurbeheer in duur-
zaamheid als ideaal niet op te geven.

Het vraagt om zorgzaamheid in het behoud
van duin en heideveld, bossen en vennen,
voor hen die na ons komen, welbeschouwd.

En kleurt een zeker inzicht te bekennen
dat ons een erfenis is toevertrouwd,
waar wij onszelf op dienen af te stemmen.

Actie kerkbalans 2021

‘Geef vandaag voor de kerk van morgen!’

Meer dan ooit missen we de warmte van andere mensen om ons heen: de handdruk bij een ontmoeting, een spontane knuffel, dat klopje op de schouder. Mensen zoeken verbinding, contact en genegenheid. En de kerk is daarbij voor veel mensen niet weg te denken: samen komen om je geloof in God, maar ook je levenservaringen, te delen. Met elkaar. Dat geeft een bijzondere band.

Kerkbalans vraagt u om te investeren in een levende kerk tijdens en na corona. Omdat we mensen zijn, mensen die elkaar opzoeken in lastige, maar ook mooie tijden.

Wilt u ook dat de kerk kan blijven doen waar ze al eeuwenlang voor staat? Geef dan vandaag voor de kerk van morgen. Dankzij uw bijdrage kan de kerk voortbestaan!

Begin 2020 hebben betalende parochianen een brief ontvangen van de parochie, waarin het kerkbestuur hen hartelijk dank heeft gezegd voor hun betrokkenheid en bijdrage in 2019. Wie had toen kunnen bedenken dat het nieuwe jaar spoedig liet blijken een grote bedreiging in zich te bergen. Er is veel geleden en velen maken zich zorgen. Kerken bleven zo goed als leeg. Een raar en merkwaardig gevoel...

En toch willen we als parochies graag vooruit! Vorig jaar schreven we dat het kerkelijk landschap weliswaar aan het veranderen is en veel kleinschaliger wordt, maar dat er desalniettemin op het vlak van geloofsbeleving heel wat nog steeds vitaal is, terwijl er ook nieuwe tekenen van hoop groeien en ontluiken. Aan die hoop en dat vertrouwen blijven we ons ook in Venray vasthouden!

Weliswaar waren de kerken vaak verplicht dicht in het voorbij jaar en bleken mensen voorzichtig in hun kerkgang, maar de kerken zijn er nog! Prominent hebben ze hun plek in het midden van het dorp, rustig wachtend op het moment dat de deuren weer gewoon wijd open kunnen!

Ondertussen is er ook in het afgelopen jaar heel veel gebeurd aan onderhoud en renovatie, waarvan we hopen dat we in 2021 aan velen het resultaat mogen laten zien. Al dat werk – naast alles wat er verder vanuit de parochies gebeurt! - kan enkel gebeuren doordat er mensen zijn die er voor gaan en doordat u er uw financiële steentje aan bijdraagt. Het zal niemand verbazen dat de jaarcijfers over 2020 mager zijn. Giften zijn dus onontbeerlijk!

Indien u bijdraagt, kunt u een bedrag overmaken naar de parochies:

St. Petrus' Banden (Grote Kerk)

ABN-AMRO bank met iban-nr: NL59 ABNA 0484 1000 17

ING bank met iban-nr: NL82 INGB 0001 1748 63

t.n.v. kerkbestuur Venray o.v.v. adm. Kerkbijdrage parochie St. Petrus' Banden

Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten, Christus Koning en Franciscus van Assisi (Paterskerk)

ABN-AMRO bank met iban-nr: NL17 ABNA 0231 8085 26 t.n.v. kerkbestuur Venray o.v.v. adm.

Kerkbijdrage parochie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten

Graag ook naam en adres vermelden, anders is er grote kans op verwarring in onze administratie aangaande de vraag welke Janssen of Peters het betreft. Gespreide betaling is ook mogelijk. Eventueel kan er ook contant een bijdrage worden gedaan in de grote ton achter in de kerk of in de pastorie, tijdens de openingsuren van het secretariaat. Graag dan in een envelop, met naam en adres erop, onder vermelding van 'kerkbijdrage'.

***Helpt u deken, kapelaan en kerkbestuur en de vele vrijwilligers ook in 2021 met hart en ziel te werken voor en aan onze kerk en kerkgemeenschap!
Bij voorbaat hartelijk dank!***

Hoe gaat het bij de burenen?

In beide vorige parochiebladen vond u informatie over de werkzaamheden aan de kerktoren van Blitterswijck en de renovatie van de kerk in Vredepeel. Nu zijn we op bezoek bij het kerkbestuur van Oirlo. Dré Duijf is daarvan al 16 jaren vicevoorzitter.

De voorzitter is altijd de parochiepriester. In Oirlo was dat tot Hemelvaartsdag 2018 pastoor te Plate en wel gedurende 28 jaar. Hij was er erg gelief, zo zeer zelfs dat er bij leven een straat naar hem genoemd werd. Sinds ruim 2 jaar kent de parochie niet meer de luxe van een eigen parochieherder. Oirlo deelt nu met de parochies van Blitterswijck, Castenray en Wanssum één priester, pastoor van Horne. In de Gertrudiskerk wordt slechts eens per week op zaterdag om 19.15 uur een Mis opgedragen, die door 20 tot 30 kerkgangers wordt bezocht.

Het kerkbestuur telt 5 leden. Dré is met zijn 63 jaar de jongste. Vergeleken met andere besturen is dat een relatief jong gezelschap. Het bestuur vergadert maandelijks, de pastoor is daar slechts 1 keer per jaar bij. De vergadering regelt alles wat nodig is om kerk en parochie in stand te houden. Met de besturen van de andere 3 parochies is een overeenkomst getekend waarin staat dat er vanaf 2022 nog maar één kerkbestuur is, per parochie een vertegenwoordiger. Onder het centrale bestuur fungeert een financiële commissie. De leden daarvan zijn eveneens uit de vier parochies afkomstig. De commissie adviseert het centrale kerkbestuur. Momenteel heeft Dré het onderhoud van kerkgebouw en kerkhof in zijn portefeuille.

Uit eigen ervaring weet hij dat het een hele klus is om de middelen te vinden om een en ander te bekostigen. In 2011 is de kerktoren opnieuw gevoegd en van nieuwe leien voorzien.

Aan de bekostiging droegen ook provincie en bisdom bij. Wat niet wegneemt dat er voor de parochie een bedrag van €100.000, resteerde, waarvan alleen voor de steigerbouw €80.000,- afgedragen moest worden. Het is een hele prestatie om dit op te brengen, temeer daar het dorp ± 1250 inwoners telt waarvan er ± 250 deelnemen aan de actie Kerkbalans. De kinderen van Oirlo en Castenray kunnen eens per 2 jaren de Eerste Communie en het Vormsel ontvangen, het

ene jaar in de kerk van Oirlo en het andere in de kerk van Castenray. Afgelopen jaar deden in beide parochies 13 kinderen hun Communie en in 2019 ontvingen er 10 het Vormsel. De voorbereiding berust bij pastoor van Horne en bij Jolanda van der Broeck, leerkracht aan basisschool Eigen wijs, de onderwijsvoorziening voor beide dorpen.

Jolanda is tevens secretaris van het kerkbestuur. Dat houdt de lijnen kort. Het kerkbestuur van Oirlo beraadt zich regelmatig over de vraag hoe de parochie er over 10 jaar voor zal staan. Gedacht wordt dan aan andere mogelijkheden om het kerkgebouw te gebruiken, buiten de eredienst. Probleem daarbij vormen de grootte van het gebouw, de kosten van onderhoud en verwarming en de vergrijzing van de kerkgangers. Men overweegt de grote pastorie te verkopen. Probleem is soms ook dat het bisdom veel eisen stelt maar weinig concrete suggestie doet.

De problemen van de parochie van de H. Gertrudis in Oirlo zijn vergelijkbaar met de taken waarvoor alle parochie zich gesteld zien. Dré heeft met veel plezier bijgedragen aan de oplossingen in Oirlo. Hij zal niet toetreden tot het nieuwe centrale bestuur: 16 jaar is mooi geweest. Tijd voor een volgende generatie, die voor Oirlo gelukkig al is aangetreden.

Ger Claessens

Dré Duijf

Even voorstellen

Mijn naam is Martinus Rijs, ik kom uit Sevenum en heb daar de eerste 25 jaar van mijn leven gewoond. Ik heb één broer en één zus en mijn ouders zijn beiden overleden. De afgelopen 6 jaar was ik pastoor van het VOMMMM. Dat is zijn de parochies: Ven-Zelderheide, Ottersum, Milsbeek, Middelaar, Mook en Molenhoek. Daarvóór was ik 23 jaar lid van een kloostergemeenschap; De gemeenschap van de gekruisigde en verzezen Liefde te Maastricht. In die tijd was ik werkzaam in de parochies: de Heeg en Heer, te Maastricht en later nog enkele jaren in Remagen in Duitsland.

Vanwege de herstructurering van de parochies door het bisdom is er voor mij op dit moment nog geen vaste benoeming. Tot aan de zomer (tot juli) woon ik in de pastorie in Leunen en zal in Venray en omgeving meewerken als kapelaan van de deken net als kapelaan Marthoma. In de zomer zal ik dan horen of ik hier blijf of dat ik op een andere plaats benoemd wordt.

Mijn geloofsweg

Van huis uit katholiek gingen wij als gezin in 1975 op aanraden van een goede kennis mee op een bedevaart naar San Damiano in Italië. Daar werd drie maal daags de rozenkrans gebeden en elke dag de heilige Mis gevierd. De rozenkrans werd in het latijn gebeden en ik leerde al snel die mee te bidden. Ik dacht: "Laat ik maar een rozenkrans bidden voor mijn vrienden... en later ... één rozenkrans voor elke vriend... Ik zat in een vriendengroep van zo'n twaalf jongens. Gedurende deze week besepte ik diep in mijn hart hoe dicht Maria en Jezus bij ons zijn. Ik was er zó vol van en gelukkig, dat ik eenmaal thuis de "frietkroam" (vertaald: snackbar)

'Ik was er zó vol van en gelukkig'

inliep waar mijn vrienden stonden te flipperen. Zonder enige schroom en volledig overtuigd zei ik tegen hen: "God bestaat echt, en Maria verschijnt daar! Ik heb jullie allemaal een medaille meegebracht!"

Het was rond 1974, velen verlieten de kerk, mijn vrienden en ik moesten van thuis naar de kerk... ze konden denk ik destijds niet veel met die boodschap; ze gaven me de bijnaam 'Pater'. Voor mij stond het onomstotelijk vast dat God bestond. Ik vond

Hem in de heilige Mis en begon ook thuis de rozenkrans te bidden. Dankzij een goede priester leerde ik te biechten en zo begon er een nieuw leven met God. Op school sprak ik veel over Jezus en Maria en op zekere dag zei een klasgenoot tegen mij: "Jij moet maar priester worden!" Hoewel ik daar toen nog niet eerder over had nagedacht antwoordde ik: "Dat zou ik graag doen". En op dat moment werd ik door Jezus diep in mijn hart geraakt en ik wist dat dat mijn roeping was. Na vele omzwervingen en worstelingen en een goede retraite ging ik vele jaren later naar het grootseminarie Rolduc in Kerkrade. In 1999 werd ik met drie anderen, priester gewijd. Twee daarvan zijn u welbekend: deken Ed Smeets en Carl Müller, voormalig pastoor van Leunen.

Ik verheug me u in de komende tijd te ontmoeten en samen met u de weg van het geloof te gaan. En al moeten we voorlopig op anderhalve meter afstand van elkaar blijven, God laat zich geen beperkingen opleggen. Als we ons in gebed voor Hem openen overbrugt Hij elke afstand en openbaart zich telkens weer als de God met ons en de Heer van het leven. Ik wens u toe dat u dat elke dag van uw leven mag ervaren.

Met hartelijke groet en Gods zegen,

Martinus Rijs

Een app voor de parochie

Een app voor de kerk? Jazeker! Ook wij gaan met de tijd mee. In de toekomstige app zal er op een makkelijke manier informatie te vinden zijn over verschillende kerk-gerelateerde onderwerpen. Om meer te weten te komen over deze app sprak ik met Martijn Houwen, één van de beheerders van de app. Hij heeft me een hoop informatie verteld over de app, die ik graag met jullie wil delen.

Het begon eind 2019, toen Arthur Gerritzen een bericht voorbij zag komen over de ontwikkeling van een app voor parochies. Hij trommelde Martijn en Wouter Houwen op om mee te gaan naar een demonstratie van de app. Hiervoor reisden ze met z'n drieën af naar Bodengraven, waar de ontwikkelaars zich bevinden: Donkey Mobile. Na de demonstratie waren ze enthousiast over het introduceren van deze app in de eigen parochie. Echter moesten ze nog even wachten met actie ondernemen, want de app was nog in ontwikkeling. In het najaar van 2020 werd er met de deken gesproken over het idee van de app. Ook de deken was geïnteresseerd en opnieuw woonde Martijn, nu samen met de deken, een (online) demonstratie van de app bij. Na deze demonstratie besloten ze om er werk van te gaan maken.

Wat kan ik met deze app?

De app is in het leven geroepen om informatie die belangrijk is voor de parochies, makkelijker te kunnen vinden. De mededelingen worden nu onder andere gedaan aan het eind van de mis en vaak is dit te veel om te kunnen onthouden. Wanneer je de app installeert, kun je deze mededelingen in de app bekijken op elk gewenst moment. Tijdens de preek in de mis wordt ook wel eens verwezen naar een gebeurtenis of filmpje, deze informatie zou ook in de app kunnen worden gezet, zodat dit altijd kan worden teruggezien.

De app zal eruit komen te zien als, voor de Facebookkenners onder ons, een tijdlijn met informatie over de groepen waar je je voor hebt aangemeld. Ook kunnen er gesprekken worden gevoerd via de app en er kan gereageerd worden op andere berichten die zijn geplaatst. Een andere handige mogelijkheid van de app is het inzien van de agenda behorende bij de groep. Zo kun je altijd zien wanneer er wat op de planning staat.

Er zijn verschillende groepen waarvoor je je kunt aanmelden om informatie te ontvangen, bijvoorbeeld de misdienaarsgroep, weekend-missen Grote kerk/Paterskerk, Alpha-cursus en Connect. Per groep kun je zien wie de leden zijn en per lid kun je informatie zien over deze persoon. Op deze manier kunnen er makkelijk contactgegevens worden uitgewisseld.

Naast al deze handige opties, is er nóg een moderne optie waar gebruik van gaat worden gemaakt: collecte via de app. Je kunt je saldo opwaarderen op de app, en dan tijdens de collecte in de mis het gewenste bedrag inleveren.

Zeker in deze corona-tijd is deze app erg handig om bij te hebben. Niet iedereen gaat nu nog naar de missen in de kerk, maar om zo min mogelijk te missen en toch op de hoogte te blijven, is de app een mooie uitkomst.

De verwachting is dat de app gebruik kan worden in het voorjaar van 2021. Hou de website of nieuwsbrief in de gaten voor informatie over wanneer de app online komt. De app is gratis te downloaden voor zowel Android als iOS, op een tablet of smartphone. De naam waar je op kunt zoeken is RK Venray. Het icoontje wat bij deze app hoort is het nieuwe logo. Zie bladzijde 38 om het nieuwe logo te zien.

Marloes de Bree

Korte berichtjes

Speldje Sint Jozef

Sinds 8 december vieren we op uitnodiging van paus Franciscus een bijzonder jaar ter ere van Sint Jozef. Speciaal voor die gelegenheid heeft het kerkbestuur Smakt een draagspeldje laten maken van het beeldje van St. Jozef Smakt (hoogte 2,5 cm, voorzien van drukker). Het is voor € 1,50 p.st. te verkrijgen in Smakt en op de pastorie Eindstraat.

Huispaaskaarsen

Het is wederom mogelijk een Huispaaskaars te bestellen. De kaarsen worden in de Goede Week gezegend en kunnen dan afgehaald worden. Bestellen kan via de pastorie, tot uiterlijk 13 maart. Voor de grote Paaskaarsen van de kerken zullen we de versiering van model I bestellen.

Model I	20x6 cm	€ 15,-
Model II	25x6 cm	€ 16,50
Model III	30x7 cm	€ 21,-

Oud-rector Piet Cöp: 'Luisteren maakt goud'

In de vergadering van de redactie van dit parochieblad werd het idee geopperd om eens te gaan informeren hoe het met oud-rector Piet Cöp zou gaan. Vanwege zijn gezondheid was hij al geruime tijd geleden gestopt met het voorgaan in vieringen in de verschillende kerken ter vervanging van zieke of anderszins afwezige priesters. Aan die suggestie had ik de indruk verbonden in gesprek te gaan met een oudere, enigszins broze man, eenzaam thuis in deze Coronatijd.

Deze indruk werd meteen en volledig teniet gedaan toen ik de rector aan de telefoon kreeg om een afspraak te maken voor dit interview. Hij sprak vlot, duidelijk, niet mis te verstaan en meteen belangstellend in de bedoeling van het gesprek. Ik was helemaal welkom, op diezelfde dag nog. Geen enkel probleem.

Aan de vraag hoe het met hem ging kwamen we pas toe toen dit gesprek bijna voorbij was. Tot die tijd sprak Piet bezielend en gedreven over zijn ervaringen als priester tussen 1965 en heden. Meteen na zijn wijding in dat jaar werd hij benoemd tot kapelaan in de Don Boscoparochie in Venlo. Die parochie telde toentertijd 2 kapelaans en 1 pastoor.

Er woonden veel tuinders, bij wie hij heel regelmatig op huisbezoek ging. Eerst zat hij dan in de kas op een omgekeerde veilingkrat te praten met de heer des huizes en vervolgens aan de keukentafel met zijn vrouw. Die gesprekken gingen soms over de kerk maar vaker over andere onderwerpen die hun leven op dat moment bepaalden. Na afloop keerde hij vaak met een krop sla in zijn fietstas terug naar de pastorie. In 1972 werd hij benoemd tot conrector in het ziekenhuis van Roermond. Hij vond het wel mooi dat hij daar alle tijd kreeg om zich in te werken in deze vorm van pastoraal terwijl de eindverantwoordelijkheid bij de rector berustte. In 1983 volgde zijn benoeming tot rector van het St. Elisabethziekenhuis in Venray.

Deze baan noemt hij het mooiste wat hem ooit is overkomen. Zijn belangrijkste taak was luisteren en luisteren maakt goud. Luisteren naar alles wat de zieke mensen en hun familie bezig hield: zorgen over de gezondheid, over het verloop van de

operaties, over de toekomst en over de mensen thuis.

Rond 1980 lagen mensen gemiddeld veel langer in het ziekenhuis dan nu. Ze hadden volop tijd om na te denken over wat er in het ziekenhuis en thuis gebeurde. Een luisterend oor was dan heel welkom, iemand die luisterde zonder te corrigeren, af en toe wat aanvullend en bijsturend.

's Morgens en 's middags ging hij op ziekenbezoek, vaak ook 's avonds om nog even te kijken hoe mensen er aan het eind van de dag aan toe waren.

Hij haalde koffie voor het bezoek en waakte vaak mee bij stervenden.

Om zijn zieken beter te begrijpen informeerde hij bij behandelend artsen naar achtergronden van aandoening en behandeling. Hij fungeerde vaak ook als vertrouwenspersoon voor verpleegkundigen. Hij droeg iedere zondag de Mis op in de kapel van het ziekenhuis. Er kwam dan een vaste groep kerkgangers van buiten het ziekenhuis. Er waren de langdurig zieken en hun bezoek. Vaak keerden mensen terug als ze weer beter waren.

Bij de liturgie kwamen zijn kwaliteiten als zanger goed te pas. Op Rolduc was hij voorzanger geweest en hij had er een dirigentencursus gevolgd, afgesloten door een examen, het enige examen ooit waarvoor hij cum laude slaagde.

In 2000 ging hij met pensioen.

Hij volgde deken Theunissen op als voorganger in de Zondagsmissen op Schuttersveld.

Recent verving hij pastoor Miedema een half jaar in Leunen en droeg hij op zondag de Mis op in Smakt, in beide dorpen met veel plezier.

Tijdens een Mis in Smakt realiseerde hij zich dat hij delen van zijn preek in zijn hoofd niet meer met elkaar kon verbinden: hij kon zijn gedachten niet verwoorden zoals hij dat wilde. Dat was meteen zijn laatste preek: halverwege besloot hij hem met "Amen". Einde preken.

Na een eenzijdig en onverklaarbaar verkeersongeluk, waar hij verder geen verwondingen aan over hield, constateerde de artsen dat hij aan dementie leed ten gevolge van Alzheimer. Die diagnose was een schok voor hem. Hij kreeg per direct

een verbod om auto te rijden en een wankel evenwicht maakte ook fietsen onmogelijk. Hij heeft auto en fiets meteen verkocht en is overgestapt op een scootmobiel.

Hij heeft al zijn werkzaamheden overgedragen en verder alles geregeld wat er geregeld moest worden: verzorging, eten, poetsen en de notaris. Hij leeft nu heel onbezorgd. Heeft altijd goede zin.

Op zondag volgt hij op de TV eerst de Mis in de Grote Kerk, daarna de Mis op NPO 2 en tenslotte die op de Duitse TV. Alleen de katholieke vieringen, bij de protestantse voelt hij zich niet zo thuis. Drie Missen op één morgen betekent soms dat hij voor het eind van een dienst moet overschakelen. Omdat hij het laatste deel van de Mis uit zijn hoofd kent is dat geen probleem. Onlangs volgde hij ook de installatie van pastoor Miedema tot pastoor van Ven-Zelderheide, Ottersum, Milsbeek, Middelaar, Mook en Molenhoek. Een broer die daar koster is had hem op die plechtigheid geattendeerd.

Iedere morgen besteedt hij aan het lezen van de krant. Dat valt niet mee omdat zijn linker en zijn rechter oog verschillende informatie naar zijn hersenen stuurt. Het meeste is hij later op de dag weer vergeten. Onlangs is er bij hem ingebroken. In zijn bed hoorde hij ongewone geluiden in de huiskamer. Hij maakte meteen zijn aanwezigheid luid en duidelijk kenbaar, waarna het geboefte op de vlucht sloeg, overigens met medenemen van een tablet en een bankpasje. Geluk bij dat ongeluk: het pasje was splinternieuw en nog niet geactiveerd.

Piet Cöp is al ruim 50 jaar priester, oud, zonder meer, een beetje stram ook, maar verder nog bijzonder vief, tevreden en opgewekt. Een gesprek met hem is een genoegen. Met veel wijsheid en humor.

Ger Claessens

Het nieuwe logo

gemaakt door Jolijn van Goch

Het werd tijd voor een nieuw logo van onze kerken samen: de Grote kerk, de Paterskerk en de Sint Jozef in Smakt. En wie kunnen we daar beter voor vragen dan Jolijn van Goch!

Jolijn is een creatieveling van 25 jaar oud. Naast dat ze fotograaf is, is ze ook grafisch vormgever. De naam ken je wellicht van de foto's van de restauratie van de Grote kerk. Het project van de restauratie van de Grote kerk doet ze samen met haar broer Pim, die de teksten schrijft. Bij dit project zijn ze uitgekomen door vaders, die in het kerkbestuur zit (Jan van Goch).

Toen de Deken er lucht van kreeg dat Jolijn ook grafisch vormgever is en dus ook logo's kan maken, was de connectie gauw gemaakt.

Jolijn vertelde me dat de Deken haar benaderde met de vraag voor het logo, dat de drie kerken moest bevatten en het geloof moest uitstralen. Na goed overleg met de Deken, begon Jolijn wat uurtjes te knutselen in grafische programma's. De eerste opzetjes werden gedeeld en er werd heen en weer overlegd om de puntjes op de i te zetten.

Uiteindelijk is er een prachtig logo uit gekomen, waarin een hoop te zien is. Het logo bestaat uit de drie kerken: de bruine kerk is de Sint Jozef, de blauwe is de Paterskerk en de rode de Grote kerk. Deze kleuren hebben ze niet voor niets. Bruin is de kleur van de eenvoud die Sint Jozef tekent, voor de Sint Jozefkapel, blauw is gekozen vanwege Maria (blauw) voor de OLV van Zeven Smartenkerk (Paterskerk) en rood is gekozen vanwege de apostel Petrus voor de Sint-Petrus' Bandenkerk (Grote kerk).

De abstract vormgegeven kerken zijn gemaakt naar aanleiding van foto's van de kerken, vandaar dat ze er ook zo goed op lijken en duidelijk te zien is om welke kerk het gaat. Bovenop elke kerk staat een kruisje, dit symboliseert het geloof.

Daarnaast is er ook nog wat te zien op de achtergrond, hier is namelijk een kruis subtiel en bijpassend in geplaatst in de beige-achtige kleur. Ook dit kruis straalt het geloof uit. Dit alles bij elkaar heeft zich gevormd in een mooi en nieuw logo, die je waarschijnlijk vaker terug gaat zien!

Benieuwd naar wat Jolijn nog meer kan?

Neem een kijkje op haar site:

www.jolijnvangochfotografie.nl

Resultaten Grote Kerk & Paterskerk 2020

	2020 (afgerond per € 500)		
	Grote Kerk	Paterskerk	Totaal
Opbrengst kerkbijdrage	66.000	30.500	96.500
Overige bijdragen parochianen	65.500	15.500	81.000
Opbrengsten materiële vaste activa	28.000	27.000	55.000
Opbrengsten Carolushuis	-	-	-
Opbrengsten deposito's en spaarrekeningen	1.500	17.000	18.500
Functionele inkomsten	4.000	-	4.000
Baten	165.000	90.000	255.000
Kosten erediensten	19.000	8.000	27.000
Kosten pastoraal	9.000	4.000	13.000
Kosten verpachte/verhuurde activa	9.000	4.500	13.500
Personeelskosten	40.000	19.500	59.500
Kosten kerk/pastorie/inventaris	54.000	22.000	76.000
Bestuurskosten	1.000	500	1.500
Algemene kosten	5.000	2.000	7.000
Afschrijvingskosten materiële vaste activa	17.500	10.500	28.000
Afgedragen collecten voor derden	-	-	-
Financieringskosten	1.500	8.500	10.000
Kosten	156.000	79.500	235.500
Resultaat voor diocesane nota's	9.000	10.500	19.500
Diocesane nota's	-24.000	-13.500	-37.500
Resultaat voor bijzondere baten en lasten	-15.000	-3.000	-18.000
Bijzondere baten	2.500	1.500	4.000
Bijzondere lasten	-2.000	-4.500	-6.500
Som der bijzondere baten en lasten	500	-3.000	-2.500
Netto-resultaat	-14.500	-6.000	-20.500

Artikel volgt op de volgende pagina ->

Beste medeparochianen,

Hartelijk dank aan alle betrokken parochianen die onze beide kerkgemeenschappen steunen, hetzij door kerkbijdragen, hetzij door zich in te zetten als vrijwilliger. Mede door uw bijdrage en inzet kunnen de parochies vitale kerkgemeenschappen blijven.

Het voorbije jaar heeft sinds maart 2020 voor beide parochies in het teken gestaan van Covid-19 en hoe daarmee om te gaan binnen onze Venrayse kerkgemeenschappen. Door de opgelegde maatregelen bleven onze beide kerken een tijdlang dicht, zelfs met Pasen. Feestdagen rondom de H. Communie en het H. Vormsel alsook met Kerstmis konden niet gevierd worden zoals gebruikelijk. Het Kerkbestuur zag zich zelfs genoodzaakt om de toegang tot de Kerstvieringen te maximeren middels toegangsbewijzen, een unicum, maar desondanks een zeer vervelende maatregel. Door de maatregelen en beperkingen ontstonden ook nieuwe initiatieven en wij mogen ons verheugen op de wekelijkse uitzendingen van de Heilige Mis op zondagochtend door Omroep Venray vanuit een mooie gerenoveerde Grote Kerk.

De positieve reacties op de uitzendingen en de vele kijkers hebben het kerkbestuur gesterkt in haar overtuiging dat deze uitzendingen voldoen aan een behoefte om, weliswaar op afstand, deel te blijven nemen aan kerkdiensten. Vandaar dat het kerkbestuur voornemens is om deze wekelijkse uitzendingen een permanent karakter te geven. Het kerkbestuur is daarnaast ook zeer ingenomen met de prettige samenwerking en daarom een welgemeend dankwoord aan Omroep Venray.

Resultaat

Na een groot verlies in 2019 voor de Grote Kerk en Paterskerk is het resultaat over 2020 voor beide parochies weliswaar nog negatief, maar gelukkig niet meer zo dramatisch als in de jaren 2018 en 2019. Hoewel het Coronavirus een aanzienlijke invloed heeft gehad op de resultaten in beide parochies, valt het resultaat over 2020 enigszins mede door eenmalige meevallers, waaronder een gift en een NOW tegemoetkoming. Voor 2020 resteert er per saldo een voorlopig negatief resultaat van in totaal € - 20.500,-. Het kerkbestuur blijft streven om de exploitatie sluitend te krijgen en realiseert zich, dat dit streven erg lastig wordt, doordat de bijdragen door steeds minder mensen bijeengebracht worden. Deze bijdragen van parochianen en kerkgangers blijven echter wel zeer wezenlijk. Ondanks dat de Coronacrisis zich ook in 2021 blijft manifesteren, zorgen de inzet van vele vrijwilligers en incidentele giften ervoor dat we in staat zijn het huishoudboekje en het vermogen op peil te houden.

De cijfers in het bovenstaande overzicht laten de exploitatieresultaten zien van onze beide parochies van het voorbije jaar. De cijfers over 2020 betreffen voorlopige (afgeronde) cijfers. Het jaar 2019 sluiten we definitief af met een gezamenlijk negatief resultaat van € - 70.278. Ook voor 2021 wordt door het kerkbestuur nog een tekort voorzien. De kosten voor het onderhoud van de kerk en overige gebouwen blijven een grote last, terwijl de gestaag dalende inkomsten uit de kerkbijdragen, collecten, stipendia e.d. de grootste uitdagingen blijven voor een sluitende begroting.

Daarnaast is van belang te melden dat met ingang van 01-01-2022 aan de parochies Grote Kerk en Paterskerk ook het rectoraat St. Jozef in de Smakt toegevoegd zal gaan worden, waardoor een verdere clustervorming binnen het dekenaat Venray vorm krijgt.

Inkomsten gedaald

Het voorbije jaar zijn de totale inkomsten aanmerkelijk lager uitgekomen door met name lagere inkomsten uit de kerkbijdragen en overige bijdragen van parochianen, ondanks een eenmalige gift. Doordat beide kerken in het voorjaar leeg bleven en later door een beperkende maatregel ook minder kerkgangers, zijn vooral de inkomsten uit collecten en stipendia negatief beïnvloed. Verder valt op dat het aantal deelnemers aan de kerkbijdragen gestaag afneemt (met name door overlijden). De kerkbijdragen blijven een voorname basis voor onze financiële stabiliteit. Ook de inkomsten uit vermogen en bezittingen zijn als gevolg van de Coronamaatregelen beduidend lager. Omdat de Kerk een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) is hoeven we geen afdracht aan de belastingdienst te doen. Het vermogen is in de afgelopen jaren door enkele legaten, die we rechtstreeks aan het eigen vermogen hebben toegevoegd, redelijk op peil gebleven. Vanuit dit vermogen worden de tekorten op de exploitatie aangevuld. De mogelijkheid bestaat om kerkbijdragen fiscaal aftrekbaar te laten zijn en daarnaast zijn er nog andere fiscale mogelijkheden om financieel bij te dragen aan beide kerkgemeenschappen. Voor nadere informatie hierover verzoek ik u contact op te nemen met de penningmeester.

Kosten gedaald

In de voorbije jaren vertonen de kosten in onze parochies gelukkig een dalende trend, maar met name in 2020 zijn de kosten aanmerkelijk lager. De afname van de kosten in het voorbije jaar was zelfs groter dan de afname van de inkomsten, echter deze inkomsten werden eenmalig positief beïnvloed door een forse gift. Door de Coronacrisis, maar vooral ook door goed te letten op allerlei uitgaven (bijv. geen Kerststol, maar een Kerstkaart) was het kerkbestuur in staat om de meeste kostenposten te laten dalen. De kosten voor erediensten (koren en kaarsen) en pastoraal zijn fors minder, doordat beide kerken een tijdlang gesloten zijn geweest en ook minder kerkgangers mochten ontvangen. Ook de personeelskosten waren behoorlijk lager door per saldo meer uitlenen dan inlenen van priesters. In 2020 zijn er ook minder onderhoudskosten geweest aan de kerken en diverse gebouwen en veel onderhoud aan de Paterskerk en Grote Kerk is op korte termijn niet te verwachten, daar het grote renovatieproject (glas-in-lood zuidzijde en kerktoren) van de Grote Kerk inmiddels naar tevredenheid afgerond is. Beide kerkgebouwen blijven voor het centrum van Venray van meerwaarde en bij de instandhouding zijn vele vrijwilligers actief, waarvoor dank. Door de Coronacrisis heeft de jaarlijkse parochiebijeenkomst op nieuwjaarsdag helaas geen doorgang kunnen vinden. Een feestelijke opening van de gerenoveerde Grote Kerk kan pas plaats vinden, zodra het Coronavirus het toelaat en het kerkbestuur zal u hierover dan nader berichten.

Financiële steun van de parochianen blijft noodzakelijk

Namens de deken, kapelaan en ook het kerkbestuur wil ik u oprecht hartelijk danken voor uw inzet en/of financiële bijdrage in het voorbije jaar. Mede door de vrijwillige bijdragen en de inzet van vele vrijwilligers zijn we als Venrayse parochies in staat om verder te werken aan het behoud van onze mooie kerken en aan de verdieping van onze kerkgemeenschappen. Tenslotte doe ik een vriendelijke oproep aan u om onze parochies ook in de toekomst te blijven steunen. Met uw steun houden wij onze beide kerken en kerkgemeenschappen in stand!

*Maris Heijnen, penningmeester Grote Kerk en Paterskerk
Venray, januari 2020*

Ik geef de pen door aan...

Als iemand mij vraagt waar ik geboren ben, antwoord ik altijd “onder de toren van de Grote Kerk”, maar dat is feitelijk niet juist. Ik kwam ter wereld als tweede kind en oudste dochter in een uiteindelijk zeven kinderen tellend apothekersgezin op de Grote Markt in Venray. De restauratie van de kerk was op dat moment nog in volle gang. De werkzaamheden waren net op tijd klaar voor kerstmis. De herbouwde Sint Petrus’ Bandenkerk werd ingezegend op 20 december 1948. Ik was toen op één dag na, een half jaar oud. Kunstenaar Piet van Dongen had daarna nog een jaar of drie nodig voordat hij alle beelden hersteld had. Hiermee wordt meteen verklaard waarom ik, geboren in juli, gedoopt werd in de Paterskerk, trouwens óók een prachtige kerk! De eerste heilige communie, het vormsel en de plechtige communie deed ik in de Grote Kerk. En dan komt pas de toren in beeld, die in 1962 gereed kwam.

De toren is voor mij altijd een belangrijk ankerpunt geweest en is dat nu nog. Niet alleen omdat hij de tijd aangeeft (dat heb ik trouwens wel gemist tijdens de verbouwing en wat fijn dat we nu in alle windstreken weer kunnen zien hoe laat het is), maar ook omdat opkijkend naar torenspits, dit voor mij altijd een momentje is om iemand daar boven even te begroeten, iets te vragen of ergens voor te bedanken. Het geeft me vaak het gevoel een duwtje in de rug te krijgen.

Stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat Sint Petrus’ Bandenkerk

In oktober 2015 nam Jan van Casteren het voorzitterschap over van Jan Poels. In dat jaar begon ik op mijn werk als directiesecretaresse bij Custers Hydraulica B.V., langzaam af te bouwen. Juist op dat moment vroeg Ad Swinkels†, toenmalige penningmeester, mij of ik geen belangstelling had om secretaresse te worden bij de Stichting Beeldenschat, zoals die korthedshalve genoemd wordt. En zo is het gekomen. Om beter bekend te raken met het ‘werkterrein’ van de stichting ging ik meedraaien als reserve-suppoost, zonder vaste dag. Het leuke van de invaldiensten was dat ik op die manier meteen kennis kon maken met collega-suppoosten, want om de kerk voor bezoekers open te stellen moeten er tenminste twee suppoosten aanwezig zijn. Soms is het heel druk, maar er zijn ook wel eens middagen waarop maar een enkele bezoeker binnenloopt om een kaarsje aan te steken en even te bidden. Dat geeft aan de suppoosten wat tijd om de kunstschaten eens goed van dichtbij te bekijken en te genieten van de gewijde, ingetogen sfeer die hangt onder de gewelven. Maar daarvoor worden suppoosten natuurlijk niet ingezet. Wel behoort het tot de taken om mensen die soms aarzelend en vol ontzag de kerk binnen komen, te verwelkomen en hen te vertellen over het historische erfgoed dat onze kerk rijk is.

Samen kerk

Sinds september 2019 maak ik ook deel uit van de redactie van Samen Kerk. Dat sluit mooi aan bij de artikelen die ik samen met Frans de Roos schrijf in de Peel en Maas voor de rubriek ‘Koester uw Monument’. Ook daarbij is de Sint Petrus’ Bandenkerk vaak een bron van inspiratie waar we dankbaar gebruik van maken.

Voor de volgende Samen Kerk geef ik de pen door aan Jan van Casteren

Leonie Cals

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgeven

Maandag dinsdag en vrijdag,
van 9.30 tot 11.30 uur, telnr.: 0478-550740;
stipendium: € 12,50 voor missen op
weekdagen, € 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Voorzitter comité kerk- bijdrage: dhr. F.
Welschen.
Penningmeester beide parochies: Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19:15 uur
Zondag: 9.30 uur

Overleden

10-02-21	Gon Vullings-Janssen	92 jaar
26-01-21	Theo Aben	91 jaar
18-01-21	Arnold van den Wijngaard	98 jaar
25-12-20	Jan Litjens	79 jaar
22-12-20	Christel Munten-Sieben	88 jaar
04-12-20	Agnes Moors-Willems	78 jaar
03-12-20	Bey Aben-Baeten	87 jaar
21-11-20	Annie Swinkels-ter Horst	79 jaar
20-11-20	Hans Poels	86 jaar

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - info@paterskerkvenray.nl

Misintenties opgeven

Woensdag en donderdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 12,50 voor missen op weekdays,
€ 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(zondag met kinderwoorddienst en opvang
voor baby's en peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

Gedoopt

20-12-20 Sofie Hellegers
17-01-21 Veerle Janssen

Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com
Website: www.grotekerkvenray.nl

*Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.*

Digitale nieuwsbrief ontvangen?

Meld je aan via de site van de Grote kerk
en ontvang maandelijks de gratis digitale
nieuwsbrief met de meest actuele informatie!

Het enige houvast

*Wanneer je niet meer bidden kunt,
en alles in je hart lijkt dood;
wanneer je staat op 't dode punt,
en niemand weet iets van je nood,*

*wanneer je zoekt naar een houvast,
- want God lijkt soms zo eind'loos ver –
wanneer je moedeloos torst je last,
en aan je hemel blinkt geen ster,*

*wanneer de liefste mens ontviel,
wanneer God vroeg je mooiste bezit,
luister dan maar – en wacht – en kniel:
't is Gods Geest zelf, Die voor je bidt.*

Nel Benschop

uit: Verzamelde Gedichten, 2006